

MULTILATERAL KONVENTION FÖR ATT GENOMFÖRA SKATTEAVTALSRELATERADE ÅTGÄRDER FÖR ATT MOTVERKA SKATTEBASEROSION OCH FLYTTNING AV VINSTER

Parterna till denna konvention,

som konstaterar att regeringar förlorar väsentliga bolagsskatteintäkter som en följd av aggressiv internationell skatteplanering som syftar till att på konstlad väg flytta vinster till platser med ingen eller låg beskattning,

som är medvetna om att skattebaserosion och flyttning av vinster (härefter "BEPS") är en angelägen fråga inte enbart för industriländer utan även för tillväxtekonomier och utvecklingsländer,

som konstaterar vikten av att säkerställa att vinster beskattas där de väsentliga ekonomiska aktiviteter som generar vinsterna utförs och där värde skapas,

som välkomnar det åtgärds paket som har tagits fram inom ramen för OECD/G20:s BEPS-projekt (härefter "OECD/G20:s BEPS-paket"),

som konstaterar att OECD/G20:s BEPS-paket omfattade skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka vissa upplägg med hybrida mismatchningar, förhindra avtalsmissbruk och motverka konstlade upplägg för att undvika förekomsten av fast driftställe samt för förbättrad tvistlösning,

som är medvetna om behovet av att säkerställa ett snabbt, koordinerat och enhetligt genomförande av de skatteavtalsrelaterade BEPS-åtgärderna i ett multilateralt sammanhang,

som konstaterar behovet av att säkerställa att befintliga avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst tolkas så att dubbelbeskattning undanröjs beträffande de skatter som omfattas av dessa avtal utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande (däri inbegripet genom s.k. treaty-shopping, som syftar till att personer med hemvist i jurisdiktioner som inte är part till dessa avtal indirekt ska få förmåner enligt avtalen),

som är medvetna om behovet av en effektiv mekanism för att genomföra överenskomna ändringar på ett synkroniserat och effektivt sätt genom hela nätet av befintliga avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst utan att bilateralt behöva omförhandla varje sådant avtal,

har kommit överens om följande:

DEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1 – Konventionens tillämpningsområde

Denna konvention ändrar alla skatteavtal som omfattas enligt artikel 2 punkt 1 a).

Artikel 2 – Definitioner

1. I denna konvention har följande uttryck nedan angiven betydelse:
  - a) ”Skatteavtal som omfattas” avser ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (oavsett om även andra skatter omfattas eller inte)
    - 1) som är i kraft mellan två eller flera
      - A) parter, och/eller
      - B) jurisdiktioner eller territorier som är anslutna till ett sådant avtal som anges ovan och för vars internationella relationer en part är ansvarig, och
    - 2) avseende vilket varje sådan part har lämnat en notifikation till depositarien där parten anger att den önskar att avtalet såväl som eventuella instrument som ändrar eller hör till avtalet (identifierat med titel, parternas namn, datum för undertecknande och, om aktuellt vid tiden för notifikationen, datum för ikraftträdande) ska omfattas av denna konvention.
  - b) ”Part” avser
    - 1) en stat för vilken denna konvention är i kraft enligt artikel 34, eller
    - 2) en jurisdiktion som har undertecknat denna konvention enligt artikel 27 punkt 1 b) eller c) och för vars del denna konvention är i kraft enligt artikel 34.
  - c) ”Avtalsslutande jurisdiktion” avser en part till ett skatteavtal som omfattas.
  - d) ”Undertecknare” avser stat eller jurisdiktion som har undertecknat denna konvention men för vars del konventionen ännu inte är i kraft.

2. Då en part tillämpar denna konvention vid någon tidpunkt anses, om inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i konventionen ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt det relevanta skatteavtalet som omfattas.

DEL II

HYBRIDA MISSMATCHNINGAR

Artikel 3 – Delägarbeskattade personer

1. Vid tillämpningen av ett skatteavtal som omfattas ska inkomst som förvärfvas av eller genom en person eller ett arrangemang, som enligt skattelagstiftningen i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna helt eller delvis är föremål för delägarbeskattning, anses förvärfvad av en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till den del som inkomsten, enligt skattelagstiftningen i denna avtalsslutande jurisdiktion, behandlas som inkomst hos en person med hemvist i jurisdiktionen i fråga.

2. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som ålägger en avtalsslutande jurisdiktion att undanta inkomst, som förvärfvas av en person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion och som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen enligt bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, från beskattning eller att ge avdrag eller avräkning motsvarande den inkomstskatt som betalats på sådan inkomst, ska inte tillämpas till den del dessa bestämmelser tillåter beskattning i den andra avtalsslutande jurisdiktionen uteslutande därför att inkomsten också är inkomst som förvärfvas av en person med hemvist i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.

3. Såvitt avser skatteavtal som omfattas för vilka en eller flera parter har gjort ett sådant förbehåll som anges i artikel 11 punkt 3 a), läggs följande mening till i slutet av punkt 1 ovan: ”Bestämmelserna i denna punkt påverkar inte på något sätt en avtalsslutande jurisdiktions rätt att beskatta personer med hemvist i denna jurisdiktion.”.

4. Punkt 1 (såsom den kan komma att ändras av punkt 3) ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas till den del de behandlar huruvida inkomst som förvärfvas av eller genom personer eller arrangemang vars inkomst enligt skattelagstiftningen i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna är föremål för delägarbeskattning (vare sig med en allmän regel eller genom att i detalj ange hur särskilda sakförhållanden och typer av personer eller arrangemang ska behandlas), ska behandlas som inkomst hos en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion.

5. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas,
- b) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4,
- c) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4,

vilken nekar förmåner enligt avtalet i fråga om inkomst som förvärvas av eller genom en person bildad, eller ett arrangemang bildat, i en jurisdiktion som inte är part till avtalet,

- d) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4, vilken i detalj anger hur särskilda sakförhållanden eller typer av personer eller arrangemang ska behandlas,
- e) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4, vilken i detalj anger hur särskilda sakförhållanden eller typer av personer eller arrangemang ska behandlas och nekar förmåner enligt avtalet i fråga om inkomst som förvärvas av eller genom en person bildad, eller ett arrangemang bildat, i en jurisdiktion som inte är part till avtalet,
- f) inte tillämpa punkt 2 på dess skatteavtal som omfattas,
- g) endast tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4, vilken i detalj anger hur särskilda sakförhållanden eller typer av personer eller arrangemang ska behandlas.

6. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 a) eller b), ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 och som inte omfattas av ett förbehåll enligt punkt 5 c)–e), och om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse. Vad gäller en part som har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 g), ska notifikationen enligt föregående mening begränsas till att gälla de skatteavtal som omfattas som är föremål för detta förbehåll. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska bestämmelsen ersättas av bestämmelserna i punkt 1 (såsom den kan komma att ändras av punkt 3) till den del som anges i punkt 4. I övriga fall ska punkt 1 (såsom den kan komma att ändras av punkt 3) ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1 (såsom den kan komma att ändras av punkt 3).

Artikel 4 – Personer med dubbelt hemvist

1. Då på grund av bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas annan person än fysisk person har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion, ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra i vilken avtalsslutande jurisdiktion personen ska anses ha hemvist vid tillämpning av avtalet, med hänsyn till dess plats för verklig ledning, platsen enligt vars lagstiftning personen har bildats och andra relevanta omständigheter. I

avsaknad av sådan överenskommelse ska sådan person inte vara berättigad till någon nedsättning av eller befrielse från skatt enligt skatteavtalet som omfattas, utom till den del och på det sätt som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om.

2. Punkt 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som fastställer regler för att avgöra om annan person än fysisk person ska behandlas som person med hemvist i en av de avtalsslutande jurisdiktionerna i de fall då denna person annars skulle behandlas som person med hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion. Punkt 1 tillämpas emellertid inte på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som särskilt behandlar hemvist för sådana bolag som deltar i arrangemang för s.k. dual-listed companies.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas,
- b) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan behandlar situationer där annan person än fysisk person har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion, genom att kräva att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska söka träffa ömsesidig överenskommelse om i vilken avtalsslutande jurisdiktion som personen ska anses ha hemvist,
- c) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan behandlar situationer där annan person än fysisk person har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion, genom att neka avtalsförmåner utan att kräva att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska söka träffa ömsesidig överenskommelse om i vilken avtalsslutande jurisdiktion som personen ska anses ha hemvist,
- d) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan behandlar situationer där annan person än fysisk person har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion, genom att kräva att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska söka träffa ömsesidig överenskommelse om i vilken avtalsslutande jurisdiktion som personen ska anses ha hemvist, och som anger hur personen ska behandlas vid tillämpning av skatteavtalet som omfattas för det fall de behöriga myndigheterna inte kan nå en överenskommelse,
- e) ersätta sista meningen i punkt 1 med följande text vid tillämpningen av dess skatteavtal som omfattas: ”I avsaknad av en sådan överenskommelse ska sådan person inte vara berättigad till någon nedsättning av eller befrielse från skatt enligt skatteavtalet som omfattas.”,

- f) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas med parter som har gjort det förbehåll som anges i e) ovan.

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 a), ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2 och som inte omfattas av ett förbehåll enligt punkt 3 b)–d), och om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska bestämmelsen ersättas av bestämmelserna i punkt 1. I övriga fall ska punkt 1 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1.

Artikel 5 – Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

1. En part kan välja att tillämpa antingen punkterna 2 och 3 (Alternativ A), punkterna 4 och 5 (Alternativ B) eller punkterna 6 och 7 (Alternativ C), eller välja att inte tillämpa något av dessa alternativ. Om vardera avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas väljer olika alternativ (eller om en avtalsslutande jurisdiktion väljer att tillämpa ett alternativ och den andra väljer att inte tillämpa något av alternativen), ska det alternativ som respektive avtalsslutande jurisdiktion har valt tillämpas i förhållande till person med hemvist i den egna jurisdiktionen.

Alternativ A

2. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, som annars skulle undanta inkomst som förvärvas eller förmögenhet som innehas av en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion från beskattning i denna avtalsslutande jurisdiktion i syfte att undanröja dubbelbeskattning, ska inte tillämpas om den andra avtalsslutande jurisdiktionen tillämpar bestämmelserna i skatteavtalet som omfattas för att undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning eller för att begränsa den skattesats med vilken denna inkomst eller förmögenhet får beskattas. I det sistnämnda fallet ska den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen från skatten på denna persons inkomst eller förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den skatt som betalats i den andra avtalsslutande jurisdiktionen. Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av skatten, beräknad utan sådan avräkning, som hänförs till sådan inkomst eller förmögenhet som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

3. Punkt 2 ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas som annars skulle medföra en skyldighet för en avtalsslutande jurisdiktion att undanta sådan inkomst eller förmögenhet som avses i den punkten från beskattning.

Alternativ B

4. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som annars skulle undanta inkomst som förvärvas av en person med hemvist i en

avtalsslutande jurisdiktion från beskattning i denna avtalsslutande jurisdiktion i syfte att undanröja dubbelbeskattning, för att sådan inkomst behandlas som utdelning av denna avtalsslutande jurisdiktion, ska inte tillämpas, om sådan inkomst medför ett avdrag vid fastställandet av den beskattningsbara inkomsten för en person med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen enligt lagstiftningen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion. I sådant fall ska den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i den andra avtalsslutande jurisdiktionen. Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som hänför sig till sådan inkomst som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

5. Punkt 4 ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas som annars skulle medföra en skyldighet för en avtalsslutande jurisdiktion att undanta sådan inkomst som avses i den punkten från beskattning.

Alternativ C

6. a) Om en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen (utom till den del dessa bestämmelser tillåter beskattning i den andra avtalsslutande jurisdiktionen endast på grund av att inkomsten också är inkomst som förvärfvas av en person med hemvist där), ska den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen:

- 1) från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i den andra avtalsslutande jurisdiktionen,
- 2) från skatten på denna persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som hänför sig till den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

b) Om en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas är undantagen från beskattning i denna avtalsslutande jurisdiktion, får denna avtalsslutande jurisdiktion likväl vid fastställande av skatten på denna persons övriga inkomst eller förmögenhet

beakta den inkomst eller förmögenhet som har undantagits från beskattning.

7. Punkt 6 ska tillämpas i stället för bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som, i syfte att undanröja dubbelbeskattning, medför en skyldighet för en avtalsslutande jurisdiktion att från beskattning i denna avtalsslutande jurisdiktion undanta sådan inkomst som förvärvas eller förmögenhet som innehas av en person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion som enligt bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

8. En part som inte väljer att tillämpa ett alternativ enligt punkt 1 får förbehålla sig rätten att inte tillämpa någon del av denna artikel i förhållande till ett eller flera angivna skatteavtal som omfattas (eller i förhållande till alla dess skatteavtal som omfattas).

9. En part som inte väljer att tillämpa alternativ C får förbehålla sig rätten att inte, såvitt avser ett eller fler angivna skatteavtal som omfattas (eller såvitt avser alla dess skatteavtal som omfattas), tillåta en eller flera av de övriga avtalsslutande jurisdiktionerna att tillämpa alternativ C.

10. Varje part som väljer att tillämpa ett alternativ enligt punkt 1 ska notifiera depositarien om sitt val. Sådan notifikation ska också innehålla:

- a) i fråga om en part som väljer att tillämpa alternativ A, förteckningen över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 3, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse,
- b) i fråga om en part som väljer att tillämpa alternativ B, förteckningen över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 5, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse,
- c) i fråga om en part som väljer att tillämpa alternativ C, förteckningen över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 7, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse.

Ett alternativ ska tillämpas avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas endast om den part som har valt att tillämpa alternativet har lämnat en notifikation om detta avseende den bestämmelsen.

DEL III

AVTALSMISSBRUK

Artikel 6 – Syftet med ett skatteavtal som omfattas

1. Ett skatteavtal som omfattas ska ändras så att det innehåller följande text i ingressen:

”Som har för avsikt att undanröja dubbelbeskattning beträffande de skatter som omfattas av detta avtal, utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande (däri inbegripet genom s.k. treaty-shopping, som syftar till att personer med hemvist i jurisdiktioner som inte är part till detta avtal indirekt ska få förmåner enligt detta avtal).”

2. Den text som anges i punkt 1 ska föras in i ett skatteavtal som omfattas i stället för eller i avsaknad av ingress i det skatteavtal som omfattas som hänvisar till en avsikt att undanröja dubbelbeskattning, oavsett om denna text även hänvisar till en avsikt att inte skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt.

3. En part kan även välja att föra in följande ingresstext i dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller någon ingresstext som hänvisar till en önskan att utveckla de ekonomiska förbindelserna eller utvidga samarbetet i skattefrågor:

”Som önskar att ytterligare utveckla sina ekonomiska förbindelser och utvidga sitt samarbete i skattefrågor.”

4. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en ingresstext som anger de avtalsslutande jurisdiktionernas avsikt att undanröja dubbelbeskattning utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad beskattning, oavsett om denna text begränsas till fall av skatteflykt eller skatteundandragande (däri inbegripet genom s.k. treaty-shopping som syftar till att personer med hemvist i jurisdiktioner som inte är parter till avtalet indirekt ska få förmåner enligt det skatteavtal som omfattas) eller har en mer omfattande tillämpning.

5. Varje part ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas, förutom sådana som omfattas av ett förbehåll enligt punkt 4, innehåller en sådan ingresstext som avses i punkt 2 och, om så är fallet, den relevanta ingressens lydelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende ingressen, ska sådan ingresstext ersättas med den text som anges i punkt 1. I övriga fall ska den i punkt 1 angivna texten införas som ett tillägg till den befintliga ingresstexten.

6. Varje part som väljer att tillämpa punkt 3 ska notifiera depositarien om sitt val. Sådan notifikation ska även innehålla en förteckning över

partens skatteavtal som omfattas som inte redan innehåller ingresstext som hänvisar till en önskan att utveckla de ekonomiska förbindelserna eller utvidga samarbete i skattefrågor. Texten som anges i punkt 3 ska föras in i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har valt att tillämpa nämnda punkt och har lämnat en notifikation avseende nämnda skatteavtal som omfattas.

Artikel 7 – Förhindra avtalsmissbruk

1. Utan hinder av bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas ska en förmån enligt avtalet inte ges i fråga om en inkomst eller en förmögenhetstillgång, om det med hänsyn till alla relevanta fakta och omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att få förmånen, såvida det inte fastställs att det under omständigheterna är förenligt med de relevanta bestämmelsernas ändamål och syfte att förmånen ges.

2. Punkt 1 tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som nekar alla eller vissa av de förmåner som annars skulle ges enligt skatteavtalet som omfattas, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion, eller person som är delaktig i ett arrangemang eller en transaktion, var att få dessa förmåner.

3. En part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 a), får även välja att tillämpa punkt 4 avseende dess skatteavtal som omfattas.

4. Om en person nekas en förmån av ett skatteavtal som omfattas enligt bestämmelser i det skatteavtal som omfattas (såsom det kan ha ändrats genom denna konvention) som nekar alla eller vissa förmåner som annars skulle ges enligt det skatteavtal som omfattas i fall då det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion, eller person som är delaktig i ett arrangemang eller en transaktion, var att få dessa förmåner, ska den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion som annars skulle ha gett denna förmån ändå behandla denna person som berättigad till förmånen, eller till andra förmåner i fråga om en viss inkomst eller en förmögenhetstillgång, om den behöriga myndigheten på begäran av denna person och efter att ha övervägt relevanta fakta och omständigheter fastställer att personen skulle ha fått sådana förmåner om transaktionen eller arrangemanget inte hade genomförts. Den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion som i enlighet med denna punkt tagit emot en begäran från en person med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen ska överlägga med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen innan begäran avslås.

5. Punkt 4 ska tillämpas på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas (såsom det kan ha ändrats genom denna konvention) som nekar alla eller vissa förmåner som annars skulle ges enligt det skatteavtal som

omfattas, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion, eller för någon person med anknytning till arrangemanget eller transaktionen, var att få dessa förmåner.

6. En part kan även välja att tillämpa bestämmelserna i punkterna 8–13 (härefter ”förenklade bestämmelser om begränsning av förmåner”) på dess skatteavtal som omfattas genom att lämna en sådan notifikation som avses i punkt 17 c). De förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner ska tillämpas med avseende på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har valt att tillämpa den.

7. Om några, men inte alla, avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas väljer att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner enligt punkt 6, ska nämnda bestämmelser, utan hinder av bestämmelserna i punkt 6, tillämpas såvitt avser att bevilja förmåner enligt det skatteavtal som omfattas:

- a) av alla avtalsslutande jurisdiktioner, om alla de avtalsslutande jurisdiktioner som inte väljer att i enlighet med punkt 6 tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner går med på sådan tillämpning genom att välja att tillämpa denna punkt 7 a) och notifierar depositarien om detta, eller
- b) endast av de avtalsslutande jurisdiktioner som väljer att tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner, om alla de avtalsslutande jurisdiktioner som inte väljer att i enlighet med punkt 6 tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner går med på sådan tillämpning genom att välja att tillämpa denna punkt 7 b) och notifierar depositarien om detta.

Förenklade bestämmelser om begränsning av förmåner

8. Om inte annat anges i de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner, ska en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas inte vara berättigad till en förmån som annars skulle ges enligt det skatteavtalet, förutom en förmån enligt bestämmelser i det skatteavtal som omfattas:

- a) som fastställer hemvistet för annan person än fysisk person som, på grund av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion, har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion,
- b) som föreskriver att en avtalsslutande jurisdiktion ska ge ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion en motsvarande justering som en följd av en primär justering som har gjorts av den andra avtalsslutande jurisdiktionen, i enlighet med

det skatteavtal som omfattas, vad avser den skatt som påförts i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen på inkomsten hos ett företag med intressegemenskap, eller

- c) som tillåter personer med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion att begära att den behöriga myndigheten i denna avtalsslutande jurisdiktion beaktar fall där beskattning har skett i strid mot det skatteavtal som omfattas,

utom då sådan person är en "kvalificerad person" enligt definitionen i punkt 9 vid den tidpunkt då förmånen skulle ges.

9. En person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas är en kvalificerad person vid den tidpunkt då en förmån skulle ges enligt det skatteavtal som omfattas, om personen vid denna tidpunkt är:

- a) en fysisk person,
- b) denna avtalsslutande jurisdiktion eller dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, eller en institution eller inrättning av sådan avtalsslutande jurisdiktion, politisk underavdelning eller lokal myndighet,
- c) ett bolag eller en annan person, om dess viktigaste aktieslag regelmässigt omsätts på en eller flera erkända aktiebörser,
- d) en person, som inte är en fysisk person, som:
  - 1) är en icke vinstdrivande organisation av sådant slag som de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om genom diplomatisk notväxling, eller
  - 2) är en person eller ett arrangemang som har bildats i denna avtalsslutande jurisdiktion och som behandlas som en självständig person enligt skattelagstiftningen i denna avtalsslutande jurisdiktion och:
    - A) som har bildats och är verksam uteslutande eller så gott som uteslutande för att administrera eller tillhandahålla pensionsförmåner samt underordnade eller tillfälliga förmåner till fysiska personer och som regleras som sådana av denna avtalsslutande jurisdiktion eller någon av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, eller
    - B) som har bildats och är verksam uteslutande eller så gott som uteslutande för att investera

medel till nytta för sådana personer eller arrangemang som avses i A),

- e) en person som inte är en fysisk person, om, under minst häften av dagarna under en tolv månadersperiod som innefattar den tidpunkt då förmånen annars skulle ges, personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion som är berättigade till förmåner enligt det skatteavtal som omfattas enligt a)–d) i denna punkt innehar, direkt eller indirekt, minst 50 procent av aktierna i denna person.
10. a) En person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas är berättigad till avtalsförmåner i enlighet med nämnda skatteavtal beträffande inkomst som förvärfvas från den andra avtalsslutande jurisdiktionen, oavsett om personen är en kvalificerad person, om personen är verksam genom att aktivt bedriva en affärsrörelse i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen, och den inkomst som förvärfvas från den andra avtalsslutande jurisdiktionen härrör från eller har samband med denna affärsrörelse. Vid tillämpningen av de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner ska uttrycket ”aktivt bedriva en affärsrörelse” inte omfatta följande verksamheter eller någon kombination av dessa:
- 1) verksamhet som holdingbolag,
  - 2) tillhandahållande av övergripande tillsyn eller förvaltning av en koncern,
  - 3) tillhandahållande av koncernfinansiering (inklusive centraliserad kassaförvaltning, s.k. cash pooling), eller
  - 4) göra kapitalplaceringar eller förvalta investeringar om denna verksamhet inte bedrivs av en bank, ett försäkringsföretag eller en registrerad värdepappershandlare i dess sedvanliga affärsverksamhet som sådan.
- b) Om en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas förvärfvar inkomst från affärsrörelse som personen bedriver i den andra avtalsslutande jurisdiktionen eller förvärfvar inkomst som härrör från den andra avtalsslutande jurisdiktionen och som betalas av en närstående person, ska, i förhållande till sådan inkomst, villkoren i a) anses uppfyllda endast om den affärsrörelse som denna person bedriver i den förstnämnda jurisdiktionen och till vilken inkomsten hänför sig, är omfattande i förhållande till samma rörelse eller en kompletterande affärsrörelse som bedrivs av denna person

eller sådan närstående person i den andra avtalsslutande jurisdiktionen. Bedömningen av huruvida en affärsrörelse ska anses omfattande vid tillämpningen av denna punkt 10 b) ska baseras på alla fakta och omständigheter.

- c) Vid tillämpningen av denna punkt ska rörelse som bedrivs av personer som är närstående till en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas anses bedrivas av denna person.

11. En person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas, som inte är en kvalificerad person, ska också vara berättigad till en förmån som det skatteavtal som omfattas annars skulle ge i fråga om en inkomst om, under minst hälften av dagarna inom en tolv månadersperiod som inkluderar den tidpunkt då förmånen annars skulle ges, personer som är jämförliga förmånstagare innehar, direkt eller indirekt, minst 75 procent av ägarinnehavet i personen.

12. Om en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas varken är en kvalificerad person enligt bestämmelserna i punkt 9 eller berättigad till förmåner enligt punkt 10 eller 11, får den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen ändå ge förmåner i enlighet med ett skatteavtal som omfattas, eller förmåner beträffande en viss inkomst, med beaktande av syftet och ändamålet med det skatteavtal som omfattas, men endast om sådan person på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt kan visa att varken dess bildande, förvärv eller underhåll, eller bedrivandet av dess verksamhet, hade som ett av sina huvudsakliga syften att få förmåner enligt det skatteavtal som omfattas. Innan en begäran som en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion har lämnat enligt denna punkt beviljas eller avslås, ska den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, till vilken begäran har lämnats, överlägga med den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen.

13. Vid tillämpningen av de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner:

- a) avser ”erkänd aktiebörs”:
  - 1) varje aktiebörs som är etablerad och reglerad som sådan enligt lagstiftningen i endera avtalsslutande jurisdiktionen, och
  - 2) varje annan aktiebörs som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om,
- b) avser ”viktigaste aktieslag” det eller de aktieslag som representerar majoriteten av det sammanlagda rösttalet i och värdet av bolaget eller det eller de slag av andra

ägarinnehav i en person som tillsammans representerar majoriteten av personens sammanlagda röstetal och värde,

- c) avser ”jämförlig förmånstagare” varje person som i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas skulle vara berättigad till förmåner i fråga om en inkomst i enlighet med den interna lagstiftningen i denna avtalsslutande jurisdiktion, skatteavtalet som omfattas eller annat internationellt instrument vilka är jämförliga med, eller mera gynnsamma än, förmåner som ges för denna inkomst i enlighet med det skatteavtal som omfattas. För att fastställa om en person är en jämförlig förmånstagare såvitt avser utdelning, ska personen anses inneha samma kapitalandel i det bolag som betalar utdelningen som den kapitalandel som innehas av det bolag som begär förmånen såvitt avser utdelningen,
- d) beträffande personer som inte är bolag avser ”aktier” andelar som är jämförliga med aktier,
- e) två personer ska anses vara ”närstående”, om en av personerna, direkt eller indirekt, innehar minst 50 procent av ägarandelarna i den andra personen (eller, i fråga om ett bolag, minst 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier) eller om minst 50 procent av ägarandelarna i båda personerna (eller, i fråga om ett bolag, minst 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier), direkt eller indirekt, innehas av en annan person. En person ska dock alltid anses närstående till en annan person, om den ena personen med hänsyn tagen till alla relevanta fakta och omständigheter kontrollerar den andra eller om båda personerna kontrolleras av samma person eller personer.

14. De förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, som skulle begränsa de förmåner som följer av skatteavtalet (eller som skulle begränsa en annan förmån enligt bestämmelserna i skatteavtalet som omfattas än sådan som avser hemvist, företag med intressegemenskap eller förbud mot diskriminering eller en förmån som inte är begränsad uteslutande till personer med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion) endast till en person med hemvist som kvalificerar för sådana förmåner genom att uppfylla ett eller flera kategoriska tester.

15. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas på grund av att den har för avsikt att införa en kombination av detaljerade bestämmelser om begränsning av förmåner och antingen regler som behandlar strukturer med finansiering från genomgångsbolag eller ett test av det huvudsakliga

syftet, och därmed uppfylla minimistandarden för förhindrande av missbruk av avtal enligt OECD/G20:s BEPS-paket, varvid de avtalsslutande jurisdiktionerna i sådana fall ska söka finna en ömsesidigt tillfredsställande lösning som uppfyller minimistandarden,

- b) inte tillämpa punkt 1 (och punkt 4 i fråga om en part som har valt att tillämpa den punkten) på sådana av dess skatteavtal som omfattas, som redan innehåller bestämmelser som nekar samtliga de förmåner som annars skulle ges enligt det skatteavtal som omfattas, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion, eller person som är delaktig i ett arrangemang eller en transaktion, var att få dessa förmåner,
- c) inte tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 14.

16. Förutom då, i enlighet med punkt 7, de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner tillämpas av en eller flera parter avseende beviljandet av förmåner enligt ett skatteavtal som omfattas, kan en part som, i enlighet med punkt 6, väljer att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner förbehålla sig rätten att inte tillämpa någon del av denna artikel på dess skatteavtal som omfattas ifall en eller flera av de andra avtalsslutande jurisdiktionerna inte har valt att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner. I sådana fall ska de avtalsslutande jurisdiktionerna sträva efter att nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning som uppfyller minimikraven för att förhindra avtalsmissbruk enligt OECD/G20:s BEPS-paket.

- 17. a) Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas, som inte är föremål för ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 b), innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 2 och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation i fråga om bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, ska dessa bestämmelser ersättas med bestämmelserna i punkt 1 (och i förekommande fall, punkt 4). I övriga fall ska punkt 1 (och i förekommande fall, punkt 4) ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1 (och i förekommande fall, punkt 4). En part som lämnar en notifikation enligt denna punkt 17 a) får även inkludera ett uttalande om att parten, samtidigt som den godtar en tillämpning av punkt 1 som en provisorisk åtgärd, avser att, där så är möjligt, genom bilateral förhandling anta

bestämmelser om begränsning av förmåner som tillägg till eller i stället för punkt 1.

- b) Varje part som väljer att tillämpa punkt 4 ska notifiera depositarien om sitt val. Punkt 4 tillämpas med avseende på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation.
- c) Varje part som väljer att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner enligt punkt 6 ska notifiera depositarien om sitt val. Om inte sådan part har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 c), ska notifikationen också innehålla en förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 14, samt artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser.
- d) Varje part som inte väljer att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner enligt punkt 6 men väljer att tillämpa punkt 7 a) eller b) ska notifiera depositarien om sitt val. Om inte sådan part har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 c), ska notifikationen också innehålla en förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 14, samt artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser.
- e) Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat notifikation enligt c) eller d) ovan beträffande bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, ska dessa bestämmelser ersättas med de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner. I övriga fall ska de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner ha företräde framför bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de bestämmelserna är oförenliga med de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner.

Artikel 8 – Transaktioner för att överföra utdelning

1. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som undantar utdelning som betalas av ett bolag med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion från beskattning eller begränsar den skattesats med vilken sådan utdelning får beskattas, förutsatt att den som har rätt till eller är mottagare av utdelningen är ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen som äger, innehar eller kontrollerar mer än en viss andel av kapitalet, aktierna, röstetalet, rösträtterna eller liknande ägarintressen i det utdelande bolaget, tillämpas endast om de ägarförhållanden som anges i nämnda bestämmelser är uppfyllda under en period om 365 dagar som innefattar den dag då utdelningen betalas ut (vid beräkningen av denna period beaktas inte förändringar i ägande som direkt

följer av en omstrukturering, såsom fusion eller fission av det bolag som innehar aktierna eller betalar utdelningen).

2. Den minsta innehavsperiod som anges i punkt 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av en minsta innehavsperiod i sådana bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som avses i punkt 1.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas;
- b) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas till den del de bestämmelser som avses i punkt 1 redan innehåller:
  - 1) en minsta innehavsperiod,
  - 2) en minsta innehavsperiod som är kortare än 365 dagar, eller
  - 3) en minsta innehavsperiod som är längre än 365 dagar.

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 1 som inte omfattas av ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 b) och, om så är fallet, artikel- och punktnummering för alla sådana bestämmelser. Punkt 1 tillämpas med avseende på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation avseende dessa bestämmelser.

Artikel 9 – Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom

1. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att vinst som person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i en person får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, förutsatt att värdet av dessa andelar eller rättigheter till mer än en viss del kan hänföras till fast egendom som är belägen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion (eller förutsatt att mer än en viss del av personens egendom består av sådan fast egendom):

- a) ska tillämpas om det relevanta tröskelvärdet har uppnåtts vid någon tidpunkt under de 365 dagar som föregår överlåtelsen, och

- b) ska, utöver på andelar eller rättigheter som redan omfattas av bestämmelserna, tillämpas på andelar eller liknande rättigheter såsom rättigheter i en sammanslutning eller trust (till den del sådana andelar eller rättigheter inte redan omfattas).
2. Den period som anges i punkt 1 a) ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av en tidsperiod för att fastställa om det relevanta tröskelvärdet i sådana bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som avses i punkt 1 var uppfyllt.
3. En part får också välja att tillämpa punkt 4 avseende dess skatteavtal som omfattas.
4. Vid tillämpningen av ett skatteavtal som omfattas får vinst som person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar på grund av överlåtelse av andelar eller liknande rättigheter, såsom rättigheter i en sammanslutning eller trust, beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen om värdet av dessa andelar eller liknande rättigheter när som helst under de 365 dagar som föregår överlåtelsen till mer än 50 procent, direkt eller indirekt, kan hänföras till fast egendom som är belägen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.
5. Punkt 4 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, som anger att vinst som person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i en person får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen förutsatt att värdet av dessa andelar eller rättigheter till mer än en viss del kan hänföras till fast egendom som är belägen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion eller förutsatt att mer än en viss del av personens egendom består av sådan fast egendom.
6. En part får förbehålla sig rätten att:
- a) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas,
  - b) inte tillämpa punkt 1 a) på dess skatteavtal som omfattas,
  - c) inte tillämpa punkt 1 b) på dess skatteavtal som omfattas,
  - d) inte tillämpa punkt 1 a) på sådana av dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 1, som innehåller en period för att fastställa om det relevanta tröskelvärdet var uppfyllt,
  - e) inte tillämpa punkt 1 b) på sådana av dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 1, som tillämpas på överlåtelser av andra rättigheter än andelar,

- f) inte tillämpa punkt 4 på sådana av dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 5.

7. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 6 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 1 och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser. Punkt 1 tillämpas med avseende på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation avseende dessa bestämmelser.

8. Varje part som väljer att tillämpa punkt 4 ska notifiera depositarien om sitt val. Punkt 4 tillämpas med avseende på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation. I sådant fall tillämpas inte punkt 1 avseende detta skatteavtal. Beträffande en part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 6 f) och har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 6 a) ska en sådan notifikation även innehålla en förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 5, samt artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation i enlighet med denna punkt eller punkt 7 avseende bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, ska nämnda bestämmelser ersättas med bestämmelserna i punkt 4. I övriga fall ska punkt 4 ha företräde framför bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 4.

Artikel 10 – Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet

1. I fall då:

- a) ett företag i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande jurisdiktionen och den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen behandlar sådan inkomst som hänförlig till ett företag tillhörigt fast driftställe beläget i en jurisdiktion som inte är part till avtalet, och
- b) inkomst hänförlig till det fasta driftstället är undantagen från beskattning i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen,

ska förmåner enligt det skatteavtal som omfattas inte tillämpas på en inkomst om den skatt som påförs i den jurisdiktion som inte är part till avtalet är lägre än 60 procent av den skatt som skulle ha påförts i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen avseende denna inkomst, om detta fasta driftställe hade varit beläget i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen. I sådant fall ska den inkomst på vilken bestämmelserna i denna punkt tillämpas beskattas enligt den interna lagstiftningen i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, utan hinder av övriga bestämmelser i det skatteavtal som omfattas.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om den i punkt 1 angivna inkomsten som härrör från den andra avtalsslutande jurisdiktionen förvärfvas i samband med eller på grund av en aktiv affärsrörelse som bedrivs genom det fasta driftstället (med undantag för rörelse som består av att genomföra, förvalta eller inneha investeringar för företagets egen räkning, om denna rörelse inte utgör bank-, försäkrings- eller värdepappersrörelse som bedrivs av en bank, ett försäkringsföretag eller en registrerad värdepappershandlare).

3. Om förmåner enligt ett skatteavtal som omfattas nekas i enlighet med punkt 1 avseende en inkomst som förvärfvas av en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion, får den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen emellertid ge dessa förmåner i fråga om denna inkomst om denna behöriga myndighet, som svar på en begäran från nämnda person, efter beaktande av anledningarna till att denna person inte uppfyllde förutsättningarna i punkterna 1 och 2 bestämmer att det är motiverat att ge dessa förmåner. Den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion till vilken personen med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen enligt föregående mening har lämnat begäran, ska överlägga med den behöriga myndigheten i denna andra avtalsslutande jurisdiktion innan begäran beviljas eller avslås.

4. Punkterna 1–3 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som nekar eller begränsar förmåner som annars skulle ges ett företag i en avtalsslutande jurisdiktion, som förvärfvar inkomst från den andra avtalsslutande jurisdiktionen som är hänförlig till ett företaget tillhörigt fast driftställe beläget i en jurisdiktion som inte är part till avtalet.

5. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas,
- b) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 4,
- c) endast tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 4.

6. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 a) eller b) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 4 och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation avseende bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, ska dessa bestämmelser ersättas med bestämmelserna i punkterna 1–3. I övriga fall ska punkterna 1–3 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med nämnda punkter.

Artikel 11 – Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen

1. Ett skatteavtal som omfattas ska inte påverka beskattningen i en avtalsslutande jurisdiktion avseende personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, utom i fråga om förmåner som beviljas enligt de bestämmelser i det skatteavtal som omfattas:

- a) som förutsätter att denna avtalsslutande jurisdiktion beviljar ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion en motsvarande justering, som följer en primär justering som har genomförts av den andra avtalsslutande jurisdiktionen i enlighet med det skatteavtal som omfattas, för det skattebelopp som påförts i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen på inkomsten av företagets fasta driftställe eller inkomsten för ett företag med intressegemenskap,
- b) som kan påverka hur denna avtalsslutande jurisdiktion beskattar en fysisk person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, om personen förvärvar inkomst på grund av arbete som utförs i den andra avtalsslutande jurisdiktionens eller dess politiska underavdelnings, lokala myndighets eller andra motsvarande organs tjänst,
- c) som kan påverka hur denna avtalsslutande jurisdiktion beskattar en fysisk person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, om denna person även är studerande, affärspraktikant eller lärling, eller lärare, professor, föreläsare, instruktör, forskare eller forskningsstipendiat som uppfyller villkoren i det skatteavtal som omfattas,
- d) som förutsätter att denna avtalsslutande jurisdiktion, för personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, antingen tillämpar avräkning eller undantar inkomst från beskattning i fråga om inkomst som den andra avtalsslutande jurisdiktionen får beskatta enligt det skatteavtal som omfattas (inklusive inkomst som är hänförlig till ett fast driftställe i den andra avtalsslutande jurisdiktionen i enlighet med det skatteavtal som omfattas),
- e) som skyddar personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion mot vissa diskriminerande beskattningsmetoder i denna avtalsslutande jurisdiktion,
- f) som tillåter personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion att begära att den behöriga myndigheten i denna eller någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna prövar fall där beskattningen strider mot det skatteavtal som omfattas,

- g) som kan påverka hur denna avtalsslutande jurisdiktion beskattar en fysisk person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion då denna person är utsänd av regeringen eller är medlem av diplomatisk beskickning eller konsulat i den andra avtalsslutande jurisdiktionen,
- h) som föreskriver att pensioner och andra utbetalningar enligt socialförsäkringslagstiftningen i den andra avtalsslutande jurisdiktionen beskattas endast i denna andra avtalsslutande jurisdiktion,
- i) som föreskriver att pensioner och andra liknande utbetalningar, livräntor, underhållsbidrag eller andra underhållsbetalningar som härrör från den andra avtalsslutande jurisdiktionen, beskattas endast i denna andra avtalsslutande jurisdiktion, eller
- j) som annars uttryckligen begränsar en avtalsslutande jurisdiktions rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen eller som uttryckligen föreskriver att endast den avtalsslutande jurisdiktion från vilken inkomst härrör, har rätt att beskatta denna inkomst.

2. Punkt 1 tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att det skatteavtal som omfattas inte ska påverka en avtalsslutande jurisdiktions beskattning av personer med hemvist i den egna jurisdiktionen.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas;
- b) inte tillämpa denna artikel på sådana av dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2.

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 a) eller b), ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2, och om så är fallet, artikel- och punktnummereringen för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat sådan notifikation i fråga om en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska denna bestämmelse ersättas med bestämmelserna i punkt 1. I övriga fall ska punkt 1 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1.

DEL IV

UNDVIKANDE AV FAST DRIFTSTÄLLE

Artikel 12 – Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom kommissionärsstrukturer och liknande strategier

1. Om en person för ett företags räkning är verksam i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas, och därvid regelmässigt sluter avtal i företagets namn, eller regelmässigt har den ledande funktion som leder till att avtal sluts som rutinmässigt sluts av företaget utan väsentliga materiella förändringar, och dessa avtal är:

- a) i företagets namn, eller
- b) för överföring av ägande av egendom, eller beviljande av rätten att nyttja egendom som innehas av detta företag eller som detta företag har rätt att nyttja, eller
- c) för tillhandahållande av tjänster från detta företag,

ska, om inte punkt 2 föranleder annat, detta företag – utan hinder av de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar uttrycket ”fast driftställe” – anses ha fast driftställe i denna avtalsslutande jurisdiktion i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte om denna verksamhet, om den bedrivs av företaget från en stadigvarande plats för affärsverksamhet belägen i denna avtalsslutande jurisdiktion, inte skulle anses göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt den definition av fast driftställe som ingår i det skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av denna konvention).

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om den person som är verksam i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas för ett företag i den andra avtalsslutande jurisdiktionen bedriver affärsverksamhet som oberoende representant och är verksam för företaget inom ramen för sin sedvanliga affärsverksamhet i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen. Om emellertid en person bedriver verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande för ett eller flera företag med vilka denna person är närstående, ska denna person inte anses vara en oberoende representant i den betydelse som avses i denna punkt i förhållande till något sådant företag.

3. a) Punkt 1 ska tillämpas i stället för bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger under vilka förhållanden som ett företag ska anses ha fast driftställe i en avtalsslutande jurisdiktion (eller en person ska anses utgöra ett fast driftställe i en avtalsslutande jurisdiktion) i fråga om en verksamhet som en person, annan än en oberoende

representant, bedriver för företaget, men endast till den del sådana bestämmelser behandlar situationer där denna person i denna avtalsslutande jurisdiktion har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn.

- b) Punkt 2 ska tillämpas i stället för bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att ett företag inte ska anses ha fast driftställe i en avtalsslutande jurisdiktion i fråga om en verksamhet som en oberoende representant bedriver för företaget.

4. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas.

5. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 4, ska notifiera depositarien, huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 3 a), samt artikel- och punktnummering för alla sådana bestämmelser. Punkt 1 ska tillämpas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende sådana bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas.

6. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 4, ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 3 b), samt artikel- och punktnummering för alla sådana bestämmelser. Punkt 2 ska tillämpas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende sådana bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas.

Artikel 13 – Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter

1. En part kan välja att tillämpa punkt 2 (alternativ A) eller punkt 3 (alternativ B) eller välja att inte tillämpa något av dessa alternativ.

Alternativ A

2. Utan hinder av de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar uttrycket ”fast driftställe”, ska uttrycket ”fast driftställe” inte anses omfatta:

- a) de verksamheter som specifikt anges som verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe i ett skatteavtal som omfattas (i den lydelse som gäller innan ändring genom denna konvention), oavsett om detta undantag från definitionen av fast driftställe beror på verksamhetens förberedande eller biträdande art eller inte,
- b) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva verksamhet som inte anges i a) ovan,

- c) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för någon kombination av verksamheter som anges i a) och b) ovan,

under förutsättning att sådan verksamhet eller, avseende c), den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet, är av förberedande eller biträdande art.

Alternativ B

3. Utan hinder av de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar uttrycket ”fast driftställe”, ska uttrycket ”fast driftställe” inte anses omfatta:

- a) de verksamheter som specifikt anges som verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe i ett skatteavtal som omfattas (i den lydelse som gäller innan ändring genom denna konvention), oavsett om detta undantag från definitionen av fast driftställe beror på verksamhetens förberedande eller biträdande art eller inte, utom till den del som den relevanta bestämmelsen i ett skatteavtal som omfattas särskilt anger att en specifik verksamhet inte ska anses utgöra fast driftställe förutsatt att verksamheten är av förberedande eller biträdande art,
- b) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva verksamhet som inte anges i a) ovan, under förutsättning att denna verksamhet är av förberedande eller biträdande art,
- c) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för någon kombination av verksamheter som anges i a) och b) ovan, under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

4. En bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av punkterna 2 eller 3) som anger specifika verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe ska inte tillämpas på en stadigvarande plats för affärsverksamhet som används eller innehas av ett företag, om samma företag eller ett närstående företag bedriver affärsverksamhet på samma plats eller på annan plats i samma avtalsslutande jurisdiktion och,

- a) denna plats eller annan plats utgör fast driftställe för företaget eller det närstående företaget enligt de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar fast driftställe, eller

- b) den samlade verksamhet som bedrivs genom en kombination av verksamheter av dessa två företag på samma plats, eller av samma företag eller närstående företag på de två platserna, inte är av förberedande eller biträdande art,

förutsatt att den affärsverksamhet som bedrivs av de två företagen på samma plats, eller av samma företag eller närstående företag på de två platserna, utgör kompletterande funktioner som är del av en sammanhängande affärsverksamhet.

- 5. a) Punkterna 2 eller 3 ska tillämpas i stället för relevanta delar av bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas som anger specifika verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe, även om verksamheten bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet (eller bestämmelser med motsvarande verkan i ett skatteavtal som omfattas).

- b) Punkt 4 ska tillämpas på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas (såsom de kan komma att ändras av punkterna 2 eller 3) som anger specifika verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe, även om verksamheten bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet (eller bestämmelser med motsvarande verkan i ett skatteavtal som omfattas).

6. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas,
- b) inte tillämpa punkt 2 på sådana av dess skatteavtal som omfattas som uttryckligen anger att vissa specifika verksamheter inte ska anses utgöra fast driftställe ifall respektive verksamhet är av förberedande eller biträdande art,
- c) inte tillämpa punkt 4 på dess skatteavtal som omfattas.

7. Varje part som väljer att tillämpa ett alternativ i enlighet med punkt 1, ska notifiera depositarien om sitt val. Sådan notifikation ska också inkludera den förteckning över sådana av dess skatteavtal som omfattas som innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 5 a), samt artikel- och punktnummering för varje sådan bestämmelse. Ett alternativ ska tillämpas med avseende på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har valt att tillämpa samma alternativ och har lämnat en notifikation avseende nämnda bestämmelser.

8. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 6 a) eller c), och som inte väljer att tillämpa ett alternativ enligt punkt 1, ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 5 b) samt artikel- och

punktnummering för alla sådana bestämmelser. Punkt 4 ska tillämpas med avseende på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende nämnda bestämmelse enligt denna punkt eller enligt punkt 7.

Artikel 14 – Uppdelning av kontrakt

1. Uteslutande i syfte att avgöra om den tidsperiod (eller de tidsperioder) som anges i en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas som föreskriver en tidsperiod (eller tidsperioder), efter vars utgång specifika projekt eller verksamheter ska utgöra fast driftställe har blivit överskriden ska:

- a) om ett företag i en avtalsslutande jurisdiktion bedriver verksamhet i den andra avtalsslutande jurisdiktionen på en plats som utgör en byggarbetsplats, ett anläggnings- eller installationsprojekt eller ett annat särskilt projekt som identifieras i den relevanta bestämmelsen i skatteavtalet som omfattas, eller bedriver övervaknings- eller konsultverksamhet i anslutning till sådan plats, i fråga om en sådan bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas som hänvisar till sådan verksamhet, och denna verksamhet bedrivs under en eller flera tidsperioder som sammanlagt överstiger 30 dagar utan att överstiga den tidsperiod eller de tidsperioder som anges i den relevanta bestämmelsen i det skatteavtal som omfattas, och
- b) om sammanhängande verksamheter bedrivs i denna andra avtalsslutande jurisdiktion på (eller, om den relevanta bestämmelsen i det skatteavtal som omfattas tillämpas på övervaknings- eller konsultverksamhet, i anslutning till) samma byggarbetsplats, plats för anläggnings- eller installationsprojekt eller annan plats som identifieras i den relevanta bestämmelsen i det skatteavtal som omfattas, under olika tidsperioder av vilka var och en överstiger 30 dagar, av ett eller flera företag som är närstående till det förstnämnda företaget,

dessas olika tidsperioder läggas ihop med den sammanlagda tidsperiod under vilken det förstnämnda företaget har bedrivit verksamheten på denna byggarbetsplats, plats för anläggnings- eller installationsprojekt eller annan plats som identifieras i den relevanta bestämmelsen i det skatteavtal som omfattas.

2. Punkt 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas till den del de behandlar uppdelning av kontrakt i flera delar i syfte att undvika tillämpningen av en tidsperiod eller tidsperioder som berör förekomsten av fast driftställe med avseende på de i punkt 1 beskrivna särskilda projekten eller verksamheterna.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas;
- b) inte tillämpa denna artikel avseende de bestämmelser i dess skatteavtal som omfattas som hänför sig till utforskande eller utnyttjande av naturresurser.

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2 som inte omfattas av ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 b) och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas ska denna bestämmelse, till den del som anges i punkt 2, ersättas med bestämmelserna i punkt 1. I övriga fall ska punkt 1 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1.

Artikel 15 – Definition av person närstående till ett företag

1. Vid tillämpningen av de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas vars lydelse ändras av artikel 12 punkt 2, artikel 13 punkt 4 eller artikel 14 punkt 1, ska en person anses närstående till ett företag om, med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter, den ena kontrollerar den andra eller båda kontrolleras av samma personer eller företag. En person anses under alla omständigheter vara närstående till ett företag om den ena direkt eller indirekt innehar mer än 50 procent av ägarandelarna i den andra (eller, i fråga om ett bolag, mer än 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets andelar eller aktiekapital) eller om annan person direkt eller indirekt innehar mer än 50 procent av ägarandelarna (eller i fråga om ett bolag, mer än 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets andelar eller aktiekapital) i personen och företaget.

2. En part som har gjort sådana förbehåll som anges i artikel 12 punkt 4, artikel 13 punkt 6 a) eller c) och artikel 14 punkt 3 a), får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna artikel på de skatteavtal som omfattas för vilka dessa förbehåll tillämpas.

DEL V

FÖRBÄTTRAD TVISTLÖSNING

Artikel 16 – Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för denne medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, kan denna person, utan att det påverkar personens rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande jurisdiktioners interna rättsordningar, lägga fram sin begäran för den behöriga myndigheten i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna. Begäran skall läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga först fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen i syfte att undvika beskattning som strider mot det skatteavtal som omfattas. Överenskommelse som träffats ska genomföras utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av det skatteavtal som omfattas. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte behandlas i det skatteavtal som omfattas.

4. a) 1) Punkt 1 första meningen ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas (eller delar därav) som anger att om en person anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, kan denna person, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande jurisdiktioners interna rättsordningar, lägga fram sin begäran för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där denna person har hemvist, inklusive bestämmelser enligt vilka begäran kan läggas fram för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där personen är medborgare, om begäran avser de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som berör förbud mot diskriminering på grund av medborgarskap.

- 2) Punkt 1 andra meningen ska tillämpas i stället för bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att en begäran som avses i punkt 1 första meningen ska läggas fram inom en särskild tidsperiod som är kortare än tre år från den tidpunkt då personen i fråga först fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, eller i avsaknad av en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas som beskriver den tidsperiod inom vilken en begäran ska läggas fram.
- b)
  - 1) Punkt 2 första meningen ska tillämpas i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att om den behöriga myndighet för vilken frågan läggs fram av den person som anges i punkt 1, finner att invändningen är grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen i syfte att undvika beskattning som strider mot det skatteavtal som omfattas.
  - 2) Punkt 2 andra meningen ska tillämpas i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning.
- c)
  - 1) Punkt 3 första meningen ska tillämpas i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna genom ömsesidig överenskommelse ska söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av det skatteavtal som omfattas.
  - 2) Punkt 3 andra meningen ska tillämpas i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna även kan överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte behandlas i det skatteavtal som omfattas.

5. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa punkt 1 första meningen på dess skatteavtal som omfattas på grund av att den har för avsikt att uppfylla minimistandarden för förbättrad tvistlösning enligt

OECD/G20:s BEPS-paket genom att säkerställa att, enligt vart och ett av dess skatteavtal som omfattas (förutom skatteavtal som omfattas som tillåter en person att lägga fram sin begäran för den behöriga myndigheten i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna), en person som anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för denna person medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas kan, utan att det påverkar dennes rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande jurisdiktioners interna rättsordningar, lägga fram sin begäran för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där personen har hemvist, eller för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där personen är medborgare om begäran som lagts fram avser en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas som gäller förbud mot diskriminering på grund av medborgarskap, samt att den behöriga myndigheten i denna avtalsslutande jurisdiktion genomför en bilateral notifikations- eller konsultationsprocess med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, för de fall där den behöriga myndigheten som tog emot begäran om ömsesidig överenskommelse, inte finner den skattskyldiges invändning grundad,

- b) inte tillämpa punkt 1 andra meningen på sådana av dess skatteavtal som omfattas som inte föreskriver att en begäran som avses i punkt 1 första meningen ska läggas fram inom en särskild tidsperiod på grund av att den har för avsikt att uppfylla minimistandarden för förbättrad tvistlösning enligt OECD/G20:s BEPS-paket genom att säkerställa att vid tillämpningen av alla sådana skatteavtal som omfattas, den skattskyldige som avses i punkt 1 tillåts lägga fram sin begäran inom en tidsperiod om minst tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas,
- c) inte tillämpa punkt 2 andra meningen på dess skatteavtal som omfattas på grund av att i alla dess skatteavtal som omfattas:
  - 1) ska en överenskommelse som träffats genom förfarande vid ömsesidig överenskommelse genomföras utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning, eller
  - 2) har parten för avsikt att uppfylla minimistandarden för förbättrad tvistlösning enligt OECD/G20:s BEPS-paket genom att i dess bilaterala

avtalsförhandlingar acceptera en avtalsbestämmelse som anger att:

- A) de avtalsslutande jurisdiktionerna inte ska justera inkomst som är hänförlig till ett fast driftställe som företag i en av de avtalsslutande jurisdiktionerna har, efter en period som de avtalsslutande jurisdiktionerna kommit överens om från utgången av det beskattningsår då inkomsten skulle ha varit hänförlig till det fasta driftstället (denna bestämmelse tillämpas inte i fall av bedrägeri, grov vårdslöshet eller uppsåtlig försummelse), och
  - B) de avtalsslutande jurisdiktionerna inte ska inräkna i ett företags inkomst och beskatta i överenskommelse därmed, inkomst som skulle ha tillkommit företaget men som på grund av de förhållanden som avses i en bestämmelse om företag med intressegemenskap i det skatteavtal som omfattas inte har tillkommit företaget, efter en period som de avtalsslutande jurisdiktionerna har kommit överens om från utgången av det beskattningsår då inkomsten skulle ha tillkommit företaget (denna bestämmelse tillämpas inte i fall av bedrägeri, grov vårdslöshet eller uppsåtlig försummelse).
6. a) Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 a) 1), och om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation beträffande en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska denna bestämmelse ersättas med punkt 1 första meningen. I övriga fall ska punkt 1 första meningen ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med den meningen.
- b) Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 b) ska notifiera depositarien om:
- 1) den förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en bestämmelse som föreskriver att en begäran som avses i punkt 1 första meningen ska läggas fram inom en specificerad tidsperiod som är

kortare än tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse; en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas ska ersättas med punkt 1 andra meningen om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande denna bestämmelse; i övriga fall ska, om inte 2) nedan föranleder annat, punkt 1 andra meningen ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1 andra meningen,

- 2) den förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en bestämmelse som föreskriver att en begäran som avses i punkt 1 första meningen ska läggas fram inom en särskild tidsperiod som är minst tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse; punkt 1 andra meningen ska inte tillämpas på ett skatteavtal som omfattas om någon avtalsslutande jurisdiktion har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal som omfattas.

c) Varje part ska notifiera depositarien om:

- 1) den förteckning över dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 b) 1); punkt 2 första meningen ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal som omfattas,
- 2) avseende en part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 c), förteckningen över sådana av dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 b) 2); punkt 2 andra meningen ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal som omfattas.

d) Varje part ska notifiera depositarien om:

- 1) den förteckning över sådana av dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 c) 1); punkt 3 första meningen ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal,
- 2) den förteckning över sådana av dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 c) 2); punkt 3 andra meningen ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal.

Artikel 17 – Motsvarande justeringar

1. I fall då en avtalsslutande jurisdiktion i inkomsten för ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande jurisdiktionen beskattats i denna andra avtalsslutande jurisdiktion, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra avtalsslutande jurisdiktion genomföra motsvarande justering av det skattebelopp som påförts inkomsten där. Vid sådan justering iaktas övriga bestämmelser i det skatteavtal som omfattas och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska vid behov överlägga med varandra.

2. Punkt 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av en bestämmelse som föreskriver att en avtalsslutande jurisdiktion ska göra en motsvarande justering av det skattebelopp som påförts inkomsten för ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion, om den andra avtalsslutande jurisdiktionen i inkomsten för ett företag i denna andra avtalsslutande jurisdiktion inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – denna inkomst, samt den sålunda inräknade inkomsten är inkomst som skulle ha tillkommit företaget i denna andra avtalsslutande jurisdiktion, om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2,
- b) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas på grund av att i avsaknad av en sådan bestämmelse som avses i punkt 2 i dess skatteavtal som omfattas så ska:

- 1) den göra sådan motsvarande justering som avses i punkt 1, eller
  - 2) dess behöriga myndighet söka avgöra ärendet enligt bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidigt överenskommelse i ett skatteavtal som omfattas,
- c) såvitt avser en part som har gjort ett sådant förbehåll som anges i artikel 16 punkt 5 c) 2), inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas på grund av att parten i dess bilaterala avtalsförhandlingar ska acceptera en avtalsbestämmelse av det slag som framgår av punkt 1, förutsatt att de avtalsslutande jurisdiktionerna har kunnat komma överens om denna bestämmelse och de bestämmelser som avses i artikel 16 punkt 5 c) 2).

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 ska meddela depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2 och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat sådan notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska denna bestämmelse ersättas med bestämmelserna i punkt 1. I övriga fall ska punkt 1 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de inte är förenliga med punkt 1.

DEL VI

SKILJEFÖRFARANDE

Artikel 18 – Tillämpning av del VI

En part kan välja att tillämpa denna del i fråga om dess skatteavtal som omfattas och ska då notifiera depositarien därom. Denna del ska tillämpas i förhållande till två avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas endast om båda avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation.

Artikel 19 – Obligatoriskt bindande skiljeförfarande

1. I fall då:

- a) en person, enligt en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av artikel 16 punkt 1) som anger att en person kan lägga fram en begäran för en behörig myndighet i en avtalsslutande jurisdiktion om personen anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för personen medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av denna konvention), har lagt fram en begäran till den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion med anledning av att åtgärder i den ena eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna för personen medfört eller kommer att medföra beskattning i strid med bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av denna konvention), och
- b) de behöriga myndigheterna inte kan nå en överenskommelse för att lösa frågan i enlighet med en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av artikel 16 punkt 2) som föreskriver att den behöriga myndigheten ska söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen inom en period av två år med början på den dag som anges i punkterna 8 eller 9, beroende på vad begäran avser (om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna före utgången av denna tidsfrist har enats om en annan tidsfrist avseende denna begäran och har meddelat personen som har lagt fram begäran om sådan överenskommelse),

ska, om personen skriftligen begär det, kvarstående olösta frågor i begäran hänskjutas till skiljeförfarande på det sätt som anges i denna del, i enlighet med de regler eller förfarandesätt som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna har kommit överens om enligt bestämmelserna i punkt 10.

2. Ifall en behörig myndighet har skjutit upp det förfarande vid ömsesidig överenskommelse som avses i punkt 1 på grund av att en eller flera frågor i begäran sammanfaller med frågor som väntar på att avgöras i allmän domstol eller förvaltningsdomstol, kommer den tidsfrist som anges i punkt 1 b) sluta löpa tills antingen ett slutligt beslut har meddelats av den allmänna domstolen eller förvaltningsdomstolen eller målet har skjutits upp eller återkallats. Om den person som har lagt fram sin begäran och en behörig myndighet har kommit överens om att skjuta upp förfarandet vid ömsesidig överenskommelse, så slutar den tidsfrist som anges i punkt 1 b) att löpa till dess att uppskovet har återkallats.

3. Om båda behöriga myndigheterna är eniga om att en person som direkt berörs av begäran inte i tid har lämnat väsentliga kompletterande uppgifter som någon av de behöriga myndigheterna har begärt efter att den tidsfrist som anges i punkt 1 b) har börjat löpa, ska tidsfristen i punkt 1 b) förlängas med lika mycket tid som motsvarar perioden från dagen som uppgifterna begärdes till dagen när uppgifterna lämnades.

4. a) Avseende de frågor som har hänskjutits till skiljeförfarande, ska skiljedomen genomföras genom den ömsesidiga överenskommelse beträffande den begäran som avses i punkt 1. Skiljedomen ska vara slutlig.

b) Skiljedomen ska vara bindande för båda avtalsslutande jurisdiktioner utom i följande fall:

1) Om en person som direkt berörs av begäran inte accepterar den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen. I sådant fall ska de behöriga myndigheterna inte längre behandla begäran. Den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen i ärendet ska anses inte ha accepterats av en person som direkt berörs av begäran om inte någon person som direkt berörs av begäran, inom 60 dagar efter den dag då ett meddelande beträffande den ömsesidiga överenskommelsen skickats till personen, återkallar alla frågor som har lösts i den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen från en domstol eller förvaltningsdomstol eller på annat sätt avslutar ett pågående förfarande vid domstol eller förvaltningsdomstol avseende dessa frågor på ett sätt som överensstämmer med den ömsesidiga överenskommelsen.

2) Om ett slutligt beslut av domstolarna i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna fastslår att skiljedomen är ogiltig. I sådant fall ska begäran om skiljeförfarande enligt punkt 1 inte anses ha blivit lämnad och skiljeförfarandet ska anses inte ha skett

(utom vid tillämpningen av artiklarna 21 och 25). I sådant fall kan en ny begäran om skiljeförfarande göras om inte de behöriga myndigheterna är överens om att inte tillåta en ny begäran.

- 3) Om en person som direkt berörs av begäran fortsätter rättstvisten i någon domstol eller förvaltningsdomstol beträffande de frågor som har lösts i den ömsesidiga överenskommelsen som genomför skiljedomen.

5. Den behöriga myndighet som tog emot den ursprungliga begäran om ömsesidig överenskommelse såsom anges i punkt 1 a), ska inom två kalendermånader från dess mottagande:

- a) skicka ett meddelande till den person som har lagt fram begäran att ärendet har tagits emot, och
- b) skicka ett meddelande om begäran, tillsammans med en kopia av begäran, till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

6. Inom tre månader från det att den behöriga myndigheten har tagit emot begäran om ömsesidig överenskommelse (eller en kopia därav från den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen) ska den antingen:

- a) meddela den person som har kommit in med begäran samt den andra behöriga myndigheten att den har tagit emot de uppgifter som är nödvändiga för att utreda frågan grundligt, eller
- b) begära kompletterande uppgifter från nämnda person i detta syfte.

7. Om en eller båda de behöriga myndigheterna, enligt punkt 6 b), har begärt att den person som har kommit in med begäran ska lämna kompletterande uppgifter som är nödvändiga för att kunna utreda frågan grundligt, ska den behöriga myndighet som begärde de kompletterande uppgifterna, inom tre kalendermånader efter att ha mottagit de kompletterande uppgifterna, meddela denna person samt den andra behöriga myndigheten antingen:

- a) att den har mottagit de begärda uppgifterna, eller
- b) att några av de begärda uppgifterna ännu saknas.

8. Om ingen av de behöriga myndigheterna har begärt kompletterande uppgifter enligt punkt 6 b), ska begynnelsedagen som avses i punkt 1 vara den tidigare av:

- a) den dag då båda behöriga myndigheter har meddelat den person som har kommit in med begäran i enlighet med punkt 6 a), och
- b) den dag som infaller tre kalendermånader efter det att den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen har meddelats i enlighet med punkt 5 b).

9. Om kompletterande uppgifter har begärts i enlighet med punkt 6 b), ska begynnelsesdagen som avses i punkt 1 vara den tidigare av:

- a) den senaste dag då de behöriga myndigheter som har begärt kompletterande uppgifter har meddelat den person som har kommit in med begäran och den andra behöriga myndigheten i enlighet med punkt 7 a), och
- b) den dag som infaller tre kalendermånader efter det att båda behöriga myndigheterna har mottagit alla uppgifter som någon av de behöriga myndigheterna har begärt av den person som har kommit in med begäran.

Om emellertid en eller båda behöriga myndigheter skickar ett sådant meddelande som avses i punkt 7 b), ska ett sådant meddelande behandlas som en begäran om kompletterande uppgifter enligt punkt 6 b).

10. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska träffa överenskommelse (enligt den artikel i det relevanta skatteavtalet som omfattas som avser förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) om sättet att tillämpa bestämmelserna i denna del, inklusive vilka uppgifter som är nödvändiga för att varje behörig myndighet ska kunna utreda frågan grundligt. Sådan överenskommelse ska träffas före den dag då de olösta frågorna i en begäran tidigast kan hänskjutas till skiljeförfarande och kan ändras därefter.

11. En part får förbehålla sig rätten att ersätta den period om två år som anges i punkt 1 b) med en period om tre år vid tillämpningen av denna artikel på dess skatteavtal som omfattas.

12. Utan hinder av övriga bestämmelser i denna artikel får en part förbehålla sig rätten att tillämpa följande bestämmelser i fråga om dess skatteavtal som omfattas:

- a) en olöst fråga som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse som annars är inom tillämpningsområdet för den process för skiljeförfarande som föreskrivs i denna konvention ska inte hänskjutas till skiljeförfarande om ett beslut i denna fråga redan har meddelats av domstol i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna,
- b) skiljeförfarandet ska avslutas om ett beslut beträffande frågan meddelas av domstol eller förvaltningsdomstol i en

av de avtalsslutande jurisdiktionerna, vid någon tidpunkt efter det att begäran om skiljeförfarande har lämnats in och innan skiljenämnden har meddelat sin skiljedom till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna.

Artikel 20 – Utnämning av skiljemän

1. Punkterna 2–4 ska tillämpas i fråga om denna del om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om andra bestämmelser.

2. Följande regler ska styra utnämningen av ledamöter till en skiljenämnd:

- a) Skiljenämnden ska bestå av tre ledamöter som är fysiska personer vilka har sakkunskap eller erfarenhet av internationella skattefrågor.
- b) Varje behörig myndighet ska utse en ledamot till skiljenämnden inom 60 dagar från dagen för begäran om skiljeförfarande enligt artikel 19 punkt 1. De två utsedda ledamöterna ska inom 60 dagar från det att den sista ledamoten utsågs utse en tredje ledamot som ska vara skiljenämndens ordförande. Ordföranden ska inte vara medborgare eller ha hemvist i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna.
- c) Varje ledamot som utsetts till skiljenämnden ska vara opartisk och oberoende av de avtalsslutande jurisdiktionernas behöriga myndigheter, skatteförvaltningar och finansministerier samt av alla de personer som direkt berörs av fallet (såväl som deras rådgivare) vid tidpunkten för godkännande av utnämningen, upprätthålla sin opartiskhet och sitt oberoende under hela processen och, för en skälig tidsperiod därefter, undvika alla handlingar som kan skada uppfattningen om skiljemännens opartiskhet och oberoende i fråga om processen.

3. För det fall den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion inte utser en ledamot till skiljenämnden på det sätt och inom de tidsperioder som anges i punkt 2 eller såsom överenskommit mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna, ska en ledamot utses på denna behöriga myndighets vägnar av den högst rankade tjänstemannen vid Centrum för skattepolitik och skatteförvaltning i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development, CTPA/OECD) som inte är medborgare i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna.

4. Om skiljenämndens två ursprungliga ledamöter inte utser en ordförande på det sätt och inom de tidsperioder som anges i punkt 2 eller såsom överenskommit mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna, ska ordföranden utses av den högst rankade tjänstemannen vid Centrum för skattepolitik och skatteförvaltning i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development, CTPA/OECD) som inte är medborgare i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna.

Artikel 21 – Sekretess vid skiljeförfarande

1. Uteslutande för tillämpningen av bestämmelserna i denna del och bestämmelserna i det relevanta skatteavtalet som omfattas samt de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftningar som berör utbyte av upplysningar, sekretess och administrativ handräckning, ska ledamöter i skiljenämnden och maximalt tre anställda per ledamot (och blivande skiljemän endast till den del som är nödvändig för att verifiera deras förmåga att uppfylla de krav som ställs på skiljemän) anses vara personer eller myndigheter för vilka upplysningar kan yppas. Upplysningar som skiljenämnden eller blivande skiljemän har mottagit och upplysningar som de behöriga myndigheterna har mottagit av skiljenämnden ska anses vara upplysningar som utbyts i enlighet med de bestämmelser i det skatteavtal som omfattas som berör utbyte av upplysningar och administrativ handräckning.

2. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska säkerställa att skiljenämndens ledamöter och deras anställda skriftligen, innan deras uppdrag påbörjas, går med på att behandla alla upplysningar som berör skiljeförfarandet i enlighet med de skyldigheter rörande sekretess och tystnadsplikt som föreskrivs i de bestämmelser i det skatteavtal som omfattas som avser utbyte av upplysningar och handräckning samt i enlighet med tillämpliga lagar i de avtalsslutande jurisdiktionerna.

Artikel 22 – Lösning av en fråga före skiljeförfarandets slut

Vid tillämpningen av denna del och de bestämmelser i det relevanta skatteavtalet som omfattas som föreskriver att frågor ska lösas genom ömsesidig överenskommelse, ska förfarandet vid ömsesidig överenskommelse såväl som skiljeförfarandet avseende ett ärende avslutas om vid någon tidpunkt efter det att en begäran om skiljeförfarande har lämnats in och innan skiljenämnden har meddelat sin skiljedom till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna:

- a) de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna träffar en ömsesidig överenskommelse för att lösa frågan, eller
- b) den person som har lagt fram frågan återkallar begäran om skiljeförfarande eller begäran om ömsesidig överenskommelse.

Artikel 23 – Typ av skiljeförfarande

1. Om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ömsesidigt kommer överens om andra bestämmelser ska följande bestämmelser tillämpas i fråga om skiljeförfarande enligt denna del:

- a) När en fråga har hänskjutits till skiljeförfarande ska den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande jurisdiktion, senast den dag som har överenskommit, till skiljenämnden lämna över ett förslag till beslut som behandlar alla olösta frågor i ärendet (med beaktande av alla överenskommelser som tidigare träffats i ärendet mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna). Förslaget till beslut ska, för varje justering eller liknande fråga i ärendet, begränsas till en fördelning av specifika penningbelopp (till exempel inkomst eller utgift) eller, om det specificeras, den högsta skattesats som har använts enligt det skatteavtal som omfattas. Om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna inte har nått en överenskommelse i en fråga som avser förutsättningarna för tillämpningen av en bestämmelse i det relevanta skatteavtalet som omfattas (härefter en "tröskelfråga"), såsom huruvida en fysisk person har hemvist eller förekomsten av fast driftställe, kan de behöriga myndigheterna lägga fram alternativa förslag till beslut beträffande frågor vars avgörande är beroende av utfallet i sådana tröskelfrågor.
- b) Den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande jurisdiktion kan även lämna in stöddokument med dess ståndpunkter för övervägande av skiljenämnden. Varje behörig myndighet som lägger fram ett förslag till beslut eller ett stöddokument med dess ståndpunkter, ska lämna en kopia till den andra behöriga myndigheten senast den dag som förslaget till beslut eller stöddokumentet med dess ståndpunkter ska ha lämnats. Varje behörig myndighet får även, senast den dag som har överenskommit, lämna in ett svar till skiljenämnden avseende det förslag till beslut eller stöddokument med ståndpunkter som har lämnats av den andra behöriga myndigheten. En kopia av alla svar ska lämnas till den andra behöriga myndigheten senast den dag som svaret ska ha lämnats.
- c) Skiljenämnden ska såsom sitt beslut välja ett av de förslag till beslut som har lagts fram av de behöriga myndigheterna avseende varje fråga och alla tröskelfrågor och ska inte lämna någon grund eller annan förklaring till beslutet. Skiljedomen antas med enkel majoritet av ledamöterna i skiljenämnden. Skiljenämnden ska skriftligen meddela sin skiljedom till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande

jurisdiktionerna. Skiljedomen ska inte ha något prejudicerande värde.

2. Vid tillämpningen av denna artikel på en parts skatteavtal som omfattas, får parten förbehålla sig rätten att inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas. I sådant fall ska följande bestämmelser tillämpas på ett skiljeförfarande, om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna har kommit överens om andra bestämmelser:

- a) När en fråga har hänskjutits till skiljeförfarande ska den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande jurisdiktion utan oskäligt dröjsmål lämna all information som kan vara nödvändig för skiljedomen till alla ledamöter i skiljenämnden. Om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om något annat, ska information som inte var tillgänglig för båda behöriga myndigheterna innan begäran om skiljeförfarande togs emot av dem båda, inte beaktas vid skiljedomen.
- b) Skiljenämnden ska besluta om de frågor som har hänskjutits till skiljeförfarande i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas och, om dessa bestämmelser inte föranleder annat, bestämmelserna i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning. Ledamöterna i skiljenämnden ska även ta hänsyn till andra rättskällor som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna genom ömsesidig överenskommelse kan hänvisa till.
- c) Skiljedomen ska lämnas skriftligen till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna och ska ange de rättskällor som åberopats och de grunder som ledde fram till dess resultat. Skiljedomen antas med enkel majoritet av ledamöterna i skiljenämnden. Skiljedomen ska inte ha något prejudicerande värde.

3. En part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 2, får förbehålla sig rätten att inte tillämpa de föregående bestämmelserna i denna artikel avseende dess skatteavtal som omfattas med de parter som har gjort ett sådant förbehåll. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna till varje sådant skatteavtal som omfattas ska i sådana fall söka träffa överenskommelse om den typ av skiljeförfarande som tillämpas på detta skatteavtal. Innan en sådan överenskommelse har träffats ska artikel 19 inte tillämpas med avseende på ett sådant skatteavtal som omfattas.

4. En part får även välja att tillämpa punkt 5 i fråga om dess skatteavtal som omfattas och ska då notifiera depositarien om sitt val. Punkt 5 ska tillämpas i förhållande till två avtalsslutande jurisdiktioner

avseende ett skatteavtal som omfattas om någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna har lämnat en sådan notifikation.

5. Innan skiljeförfarandet påbörjas ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna till ett skatteavtal som omfattas säkerställa att varje person, och deras rådgivare, som har kommit in med begäran skriftligen samtycker till att inte yppa till andra personer några uppgifter som tagits emot under processen för skiljeförfarande, antingen från någon behörig myndighet eller från skiljenämnden. Om den person som har kommit in med begäran om skiljeförfarande, eller någon av dennes rådgivare, vid någon tidpunkt efter att begäran kommit in och innan skiljedomen har meddelats till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna väsentligt bryter överenskommelsen om tystnadsplikt ska såväl förfarandet vid ömsesidig överenskommelse som skiljeförfarande avbrytas.

6. Utan hinder av punkt 4, får en part som inte väljer att tillämpa punkt 5 förbehålla sig rätten att inte tillämpa punkt 5 i fråga om ett eller flera angivna skatteavtal som omfattas eller i fråga om alla dess skatteavtal som omfattas.

7. En part som väljer att tillämpa punkt 5, får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna del i fråga om alla skatteavtal som omfattas för vilka den andra avtalsslutande jurisdiktionen gör ett sådant förbehåll som anges i punkt 6.

Artikel 24 – Överenskommelse om en annan lösning

1. En part får, vid tillämpningen av denna del, välja att tillämpa punkt 2 med avseende på dess skatteavtal som omfattas och ska då notifiera depositarien om sitt val. Punkt 2 ska endast tillämpas i förhållande till de två avtalsslutande jurisdiktioner avseende det skatteavtal som omfattas om båda avtalsslutande jurisdiktionerna har lämnat en sådan notifikation.

2. Utan hinder av artikel 19 punkt 4, ska en skiljedom enligt denna del inte vara bindande för de avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas och ska inte genomföras, om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om ett annat beslut gällande alla olösta frågor inom tre kalendermånader från det att skiljedomen har meddelats till dem.

3. En part som väljer att tillämpa punkt 2 får förbehålla sig rätten att tillämpa punkt 2 endast i fråga om sådana av dess skatteavtal som omfattas på vilka artikel 23 punkt 2 tillämpas.

Artikel 25 – Skiljeförfarandets kostnader

I ett skiljeförfarande enligt denna del ska avgifter och utgifter för ledamöterna i skiljenämnden samt alla kostnader som de avtalsslutande jurisdiktionerna har ådragit sig i samband med skiljedomsförfarandet, bäras av de avtalsslutande jurisdiktionerna på ett sätt som bestäms genom

ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna. I avsaknad av en sådan överenskommelse ska varje avtalsslutande jurisdiktion bära sina egna utgifter och kostnaderna för den ledamot i skiljenämnden som den har utsett. Kostnaden för skiljenämndens ordförande och andra utgifter för skiljeförfarandet ska bäras av de avtalsslutande jurisdiktionerna i lika delar.

Artikel 26 – Förenlighet

1. Om inte artikel 18 föranleder annat ska bestämmelserna i denna del tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som föreskriver skiljeförfarande avseende olösta frågor som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse. Varje part som väljer att tillämpa denna del ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas, förutom sådana som omfattas av ett sådant förbehåll som anges i punkt 4, innehåller sådana bestämmelser och, om så är fallet, artikel- och punktnummereringen för alla sådana bestämmelser. Om två avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat sådan notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska den bestämmelsen ersättas med bestämmelserna i denna del mellan dessa avtalsslutande jurisdiktioner.

2. En olöst fråga som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse som annars är inom tillämpningsområdet för det skiljeförfarande som anges i denna del, ska inte hänskjutas till skiljeförfarande om frågan faller inom en sakfråga i ett ärende för vilken en skiljenämnd eller ett liknande organ tidigare har bildats i enlighet med en bilateral eller multilateral konvention som föreskriver obligatoriskt bindande skiljeförfarande av olösta frågor som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse.

3. Om inte bestämmelserna i punkt 1 föranleder annat, ska inget i denna del påverka fullgörandet av mer omfattande förpliktelser i fråga om skiljeförfarande av olösta frågor som uppkommer i samband med en ömsesidig överenskommelse som följer av andra konventioner till vilka de avtalsslutande jurisdiktionerna är eller kommer att bli parter.

4. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna del i fråga om ett eller flera identifierade skatteavtal som omfattas (eller alla dess skatteavtal som omfattas) som redan föreskriver obligatoriskt bindande skiljeförfarande av olösta frågor som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse.

DEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27 – Undertecknande och ratifikation, godtagande eller godkännande

1. Från och med den 31 december 2016 ska denna konvention vara öppen för undertecknande av:

- a) alla stater,
- b) Guernsey (Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland), Isle of Man (Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland), Jersey (Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland), och
- c) andra jurisdiktioner som tillåts att bli parter genom ett enhälligt beslut av parterna och undertecknarna.

2. Denna konvention är föremål för ratifikation, godtagande eller godkännande.

Artikel 28 – Förbehåll

1. Om inte punkt 2 föranleder annat, får inga förbehåll göras till denna konvention utom de som uttryckligen tillåts i:

- a) artikel 3 punkt 5 (Delägarbeskattade personer),
- b) artikel 4 punkt 3 (Personer med dubbelt hemvist),
- c) artikel 5 punkterna 8 och 9 (Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning),
- d) artikel 6 punkt 4 (Syftet med ett skatteavtal som omfattas),
- e) artikel 7 punkterna 15 och 16 (Förhindra avtalsmissbruk),
- f) artikel 8 punkt 3 (Transaktioner för att överföra utdelning),
- g) artikel 9 punkt 6 (Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom),
- h) artikel 10 punkt 5 (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet),

- i) artikel 11 punkt 3 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen),
  - j) artikel 12 punkt 4 (Konstlade upplägg för att undvika förekomsten av fast driftställe genom kommissionärsstrukturer och liknande strategier),
  - k) artikel 13 punkt 6 (Konstlade upplägg för att undvika förekomsten av fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter),
  - l) artikel 14 punkt 3 (Uppdelning av kontrakt),
  - m) artikel 15 punkt 2 (Definition av person närstående till ett företag),
  - n) artikel 16 punkt 5 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse),
  - o) artikel 17 punkt 3 (Motsvarande justeringar),
  - p) artikel 19 punkterna 11 och 12 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande),
  - q) artikel 23 punkterna 2, 3, 6 och 7 (Typ av skiljeförfarande),
  - r) artikel 24 punkt 3 (Överenskommelse om en annan lösning),
  - s) artikel 26 punkt 4 (Förenlighet),
  - t) artikel 35 punkterna 6 och 7 (Tillämpning), och
  - u) artikel 36 punkt 2 (Tillämpning av del VI).
- 2.
- a) Utan hinder av punkt 1, får en part som i enlighet med artikel 18 väljer att tillämpa del VI formulera ett eller flera förbehåll med avseende på de ärenden för vilka skiljeförfarande enligt bestämmelserna i del VI ska kunna komma i fråga. Vad gäller en part som, i enlighet med artikel 18, väljer att tillämpa del VI efter att den har blivit part till denna konvention, ska förbehåll enligt denna punkt 2 a) göras vid samma tidpunkt som denna part notifierar depositarien i enlighet med artikel 18.
  - b) Förbehåll enligt a) ovan förutsätter godtagande. Ett förbehåll enligt a) ovan ska anses vara godtaget av en part om parten inte har notifierat depositarien att den har invändningar mot förbehållet före utgången av en period om tolv kalendermånader efter det att depositarien har notifierat om förbehållet eller den dag då den deponerar dess ratifikations-

, antagande- eller godkännandeinstrument, om denna tidpunkt är senare. Vad gäller en part som, i enlighet med artikel 18, väljer att tillämpa del VI efter att blivit part till denna konvention, kan invändningar mot tidigare förbehåll gjorda av andra parter enligt a) ovan göras vid den tidpunkt då den förstnämnda parten notifierar depositarien enligt artikel 18. Om en part gör en invändning mot ett förbehåll som har gjorts enligt a) ovan, ska del VI inte tillämpas mellan den invändande parten och den part som lämnat förbehållet.

3. Om inte de relevanta bestämmelserna i denna konvention särskilt anger annat, ska ett förbehåll som görs enligt punkt 1 eller 2:

- a) ändra, för den part som lämnat förbehållet i dess relationer med en annan part, de bestämmelser i denna konvention som förbehållet berör enligt förbehållets omfattning, och
- b) ändra nämnda bestämmelser i samma omfattning för den andra parten i dess relationer med den part som lämnat förbehållet.

4. Förbehåll som tillämpas på skatteavtal som omfattas som har ingåtts av en jurisdiktion eller ett territorium för vilkas internationella relationer en part är ansvarig, eller på dess vägnar, ska, om denna jurisdiktion eller detta territorium inte är part till konventionen enligt artikel 27 punkt 1 b) eller c), lämnas av den ansvariga parten och kan skilja sig från de förbehåll som denna part har gjort för dess egna skatteavtal som omfattas.

5. Om inte bestämmelserna i punkterna 2, 6 och 9 i denna artikel och artikel 29 punkt 5 föranleder annat ska förbehåll göras vid tiden för undertecknandet eller när ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponeras. Vad gäller en part som, i enlighet med artikel 18, väljer att tillämpa del VI efter att ha blivit en part till denna konvention, ska sådana förbehåll som anges i punkt 1 p), q), r) och s) i denna artikel emellertid göras vid samma tidpunkt som denna part notifierar depositarien enligt artikel 18.

6. Om inte bestämmelserna i punkterna 2, 5 och 9 i denna artikel och artikel 29 punkt 5 föranleder annat ska förbehåll som görs vid tiden för undertecknandet bekräftas i samband med deposition av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet, om inte det dokument som innehåller förbehållen särskilt anger att det ska anses vara slutligt.

7. Om förbehåll inte görs vid tiden för undertecknandet, ska en preliminär förteckning över förväntade förbehåll lämnas till depositarien vid denna tidpunkt.

8. I fråga om förbehåll som har gjorts enligt var och en av följande bestämmelser, ska en förteckning över de avtal som har notifierats enligt

artikel 2 punkt 1 a) 2) och som är inom förbehållets tillämpningsområde, såsom det definieras i den relevanta bestämmelsen (och i fråga om ett förbehåll enligt någon annan av de följande bestämmelserna än c), d) och n), artikel- och punktnumreringen för varje relevant bestämmelse) lämnas när dessa förbehåll görs:

- a) artikel 3 punkt 5 b), c), d), e) och g) (Delägarbeskattade personer)
- b) artikel 4 punkt 3 b), c) och d), (Personer med dubbelt hemvist)
- c) artikel 5 punkterna 8 och 9 (Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning),
- d) artikel 6 punkt 4 (Syftet med ett skatteavtal som omfattas),
- e) artikel 7 punkt 15 b) och c) (Förhindra avtalsmissbruk),
- f) artikel 8 punkt 3 b) 1), 2) och 3) (Transaktioner för att överföra utdelning),
- g) artikel 9 punkt 6 d), e) och f) (Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom),
- h) artikel 10 punkt 5 b) och c) (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet),
- i) artikel 11 punkt 3 b) (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen),
- j) artikel 13 punkt 6 b) (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter),
- k) artikel 14 punkt 3 b) (Uppdelning av kontrakt),
- l) artikel 16 punkt 5 b) (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse),
- m) artikel 17 punkt 3 a) (Motsvarande justeringar),
- n) artikel 23 punkt 6 (Typ av skiljeförfarande), och
- o) artikel 26 punkt 4 (Förenlighet).

De förbehåll som anges i a)–o) ovan ska inte tillämpas på sådant skatteavtal som omfattas som inte ingår i den förteckning som anges i denna punkt.

9. En part som har gjort ett förbehåll enligt punkt 1 eller 2 får när som helst återkalla det eller ersätta det med ett mer begränsat förbehåll genom en notifikation till depositarien. Sådan part ska även lämna eventuella tilläggsnotifikationer i enlighet med artikel 29 punkt 6 som kan vara nödvändiga till följd av återkallelse eller ersättning av förbehållet. Om inte artikel 35 punkt 7 föranleder annat, ska återkallelse eller ersättning bli tillämplig:

- a) i fråga om skatteavtal som omfattas vilka uteslutande innefattar stater eller jurisdiktioner som är parter till konventionen när notifikationen om återkallelse eller ersättning tas emot av depositarien:
  - 1) för förbehåll som avser bestämmelser om källskatt, för händelse som ligger till grund för beskattning som inträffar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period om sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger notifikation om återkallelse eller ersättning av förbehållet eller senare, och
  - 2) för förbehåll som avser alla andra bestämmelser, i fråga om skatter som tas ut för beskattningsperioder som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period om sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger notifikation om återkallelse eller ersättning av förbehållet eller senare, och
- b) i fråga om ett skatteavtal som omfattas för vilket en eller flera avtalsslutande jurisdiktioner blir parter till konventionen efter den dag då notifikation om återkallelse eller ersättning tas emot av depositarien, den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner.

Artikel 29 – Notifikationer

1. Om inte bestämmelserna i punkterna 5 och 6 i denna artikel samt artikel 35 punkt 7 föranleder annat, ska notifikationer enligt följande bestämmelser göras vid tiden för undertecknandet eller när ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponeras:

- a) artikel 2 punkt 1 a) 2) (Definitioner),
- b) artikel 3 punkt 6 (Delägarbeskattade personer),
- c) artikel 4 punkt 4 (Personer med dubbelt hemvist),

- d) artikel 5 punkt 10 (Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning),
- e) artikel 6 punkterna 5 och 6 (Syftet med ett skatteavtal som omfattas),
- f) artikel 7 punkt 17 (Förhindra avtalsmissbruk),
- g) artikel 8 punkt 4 (Transaktioner för överföring av utdelning),
- h) artikel 9 punkterna 7 och 8 (Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom),
- i) artikel 10 punkt 6 (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet),
- j) artikel 11 punkt 4 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen),
- k) artikel 12 punkterna 5 och 6 (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom kommissionärsstrukturer och liknande strategier),
- l) artikel 13 punkterna 7 och 8 (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter),
- m) artikel 14 punkt 4 (Uppdelning av kontrakt),
- n) artikel 16 punkt 6 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse),
- o) artikel 17 punkt 4 (Motsvarande justeringar),
- p) artikel 18 (Val att tillämpa del VI),
- q) artikel 23 punkt 4 (Typ av skiljeförfarande),
- r) artikel 24 punkt 1 (Överenskommelse om en annan lösning),
- s) artikel 26 punkt 1 (Förenlighet), och
- t) artikel 35 punkterna 1, 2, 3, 5 och 7 (Tillämpning).

2. Notifikationer i fråga om skatteavtal som omfattas som har ingåtts av en jurisdiktion eller ett territorium för vilkas internationella relationer en part är ansvarig, eller på dess vägnar, ska, om denna jurisdiktion eller

detta territorium inte är part till konventionen enligt artikel 27 punkt 1 b) eller c), lämnas av den ansvariga parten och kan skilja sig från de notifikationer som denna part har gjort för dess egna skatteavtal som omfattas.

3. Om inte bestämmelserna i punkterna 5 och 6 i denna artikel samt artikel 35 punkt 7 föranleder annat ska notifikationer som görs vid tiden för undertecknandet bekräftas i samband med deposition av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet, om inte det dokument som innehåller notifikationerna särskilt anger att det ska anses vara slutligt.

4. Om notifikationerna inte lämnas vid tiden för undertecknandet ska en preliminär förteckning över förväntade notifikationer lämnas vid denna tidpunkt.

5. En part kan när som helst utöka den förteckning över avtal som notifierats enligt artikel 2 punkt 1 a) 2) genom en notifikation till depositarien. Parten ska i denna notifikation ange om avtalet faller inom tillämpningsområdet för något av de förbehåll som anges i artikel 28 punkt 8 som parten har gjort. Parten får också göra ett nytt förbehåll som anges i artikel 28 punkt 8, om det tillkommande avtalet skulle vara det första som faller inom tillämpningsområdet för ett sådant förbehåll. För att återspegla inkluderande av de tillkommande avtalen ska parten även ange alla de tilläggsnotifikationer som kan krävas enligt punkterna 1 b)–s). För de fall utökningen för första gången resulterar i inkluderandet av ett skatteavtal som har ingåtts av en jurisdiktion eller ett territorium för vilkas relationer en part är ansvarig, eller på dess vägnar, ska parten ange förbehåll (enligt artikel 28 punkt 4) eller notifikationer (enligt punkt 2 i denna artikel) tillämpliga på de skatteavtal som omfattas som har ingåtts av denna jurisdiktion eller territorium eller på dess vägnar. Den dag som det eller de ytterligare avtal som har notifierats enligt artikel 2 punkt 1 a) 2) blir skatteavtal som omfattas, ska bestämmelserna i artikel 35 reglera vilken dag ändringarna i skatteavtalet som omfattas blir tillämpliga.

6. En part får lämna tilläggsnotifikationer enligt punkt 1 b)–s) genom en notifikation till depositarien. Dessa notifikationer ska tillämpas:

- a) i fråga om skatteavtal som omfattas vilka uteslutande innefattar stater eller jurisdiktioner som är parter till konventionen när depositarien mottar tilläggsnotifikationen:
  - 1) för notifikationer som avser bestämmelser om källskatt, för händelse som ligger till grund för beskattning som inträffar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period om sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger tilläggsnotifikationen eller senare, och
  - 2) för notifikationer som avser alla andra bestämmelser, i fråga om skatter som tas ut för beskattningsperioder

som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period av sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger tilläggsnotifikationen eller senare, och

- b) i fråga om ett skatteavtal som omfattas för vilket en eller flera avtalsslutande jurisdiktioner blir parter till konventionen efter den dag då tilläggsnotifikationen tas emot av depositarien, den senaste av de dagar konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner.

Artikel 30 – Efterföljande ändringar av skatteavtal som omfattas

Bestämmelserna i denna konvention påverkar inte efterföljande ändringar i ett skatteavtal som omfattas som de avtalsslutande jurisdiktionerna till ett skatteavtal som omfattas kan komma överens om.

Artikel 31 – Partskonferens

1. Parterna kan sammankalla till en konferens med syftet att fatta beslut eller utföra funktioner som kan vara nödvändiga eller lämpliga enligt bestämmelserna i denna konvention.
2. Partskonferens ska biträdas av depositarien.
3. En part kan begära en konferens genom att delge en begäran till depositarien. Depositarien ska informera alla parter om varje begäran. Under förutsättning att en tredjedel av parterna stödjer begäran inom sex kalendermånader från det att depositarien har delgett begäran, ska depositarien sammankalla parterna till en konferens.

Artikel 32 – Tolkning och genomförande

1. Alla frågor beträffande tolkningen eller genomförandet av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, i den lydelse de har fått genom att ändras av denna konvention, ska avgöras enligt de bestämmelser i det skatteavtal som omfattas som föreskriver att frågor om tolkningen eller tillämpningen av det skatteavtal som omfattas ska lösas genom ömsesidig överenskommelse (såsom dessa bestämmelser kan komma att ändras av denna konvention).
2. Alla frågor beträffande tolkningen eller genomförandet av denna konvention kan behandlas vid en konferens mellan parterna som har sammankallats i enlighet med artikel 31 punkt 3.

Artikel 33 – Ändring

1. En part får föreslå en ändring av denna konvention genom att lägga fram ett ändringsförslag till depositarien.
2. Partskonferens kan sammankallas i enlighet med artikel 31 punkt 3 för att överlägga om ändringsförslaget.

Artikel 34 – Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre kalendermånader som börjar den dag då det femte ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponeras.

2. I fråga om varje undertecknare som ratificerar, godtar eller godkänner denna konvention efter deposition av det femte ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet, träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre kalendermånader som börjar den dag då denna undertecknare deponerar sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument.

Artikel 35 – Tillämpning

1. Bestämmelserna i denna konvention tillämpas i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna i förhållande till ett skatteavtal som omfattas:

- a) i fråga om källskatter på belopp som betalas till eller tillgodoförs person som inte har hemvist, för händelse som ligger till grund för beskattning som inträffar den första dagen under nästkommande kalenderår som börjar på den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas eller senare, och
- b) i fråga om alla andra skatter som tas ut av denna avtalsslutande jurisdiktion, för skatter som tas ut avseende beskattningsperioder som börjar vid utgången av en period om sex kalendermånader (eller en kortare period om alla avtalsslutande jurisdiktioner notifierar depositarien om att de avser tillämpa en kortare period) efter den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtalet som omfattas eller senare.

2. En part kan, uteslutande för dess egen tillämpning av punkt 1 a) och punkt 5 a), välja att ersätta ”beskattningsperiod” med ”kalenderår” och ska då notifiera depositarien därom.

3. En part kan, uteslutande för dess egen tillämpning av punkt 1 b) och punkt 5 b), välja att ersätta hänvisningen till ”beskattningsperioder som börjar vid utgången av en period eller senare” med en hänvisning till ”beskattningsperioder som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter en tidsperiod eller senare” och ska då notifiera depositarien därom.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel ska artikel 16 tillämpas på en begäran som har lagts fram för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion, avseende ett skatteavtal som omfattas, på den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i

var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas eller senare, med undantag för begäran som, enligt lydelsen i skatteavtalet före dess ändring genom konventionen, inte var berättigad att läggas fram på den dagen, utan hänsyn till beskattningsperioden som ärendet gäller.

5. I fråga om ett tillkommande skatteavtal som omfattas till följd av en utökning enligt artikel 29 punkt 5 av företeckningen över avtal som har notifierats enligt artikel 2 punkt 1 a) 2), ska bestämmelserna i denna konvention tillämpas i varje avtalsslutande jurisdiktion:

- a) i fråga om källskatter på belopp som betalas till eller tillgodoförs personer som inte har hemvist, för händelse som ligger till grund för beskattning som inträffar den första dagen under nästkommande kalenderår som börjar 30 dagar eller senare efter den dag då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal eller senare, och
- b) i fråga om alla andra skatter som tas ut av denna avtalsslutande jurisdiktion, för skatter som tas ut avseende beskattningsperioder som börjar vid utgången av en period om nio kalendermånader (eller en kortare period om alla avtalsslutande jurisdiktioner meddelar depositarien att de avser tillämpa en kortare period) från den dag då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal eller senare.

6. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa punkt 4 på dess skatteavtal som omfattas.

7. a) En part får förbehålla sig rätten att ersätta:

- 1) hänvisningarna i punkt 1 och 4 till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas”, och
- 2) hänvisningarna i punkt 5 till ”den dag då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa bestämmelserna i denna konvention avseende det specifika skatteavtal som omfattas”,

- 3) hänvisningarna i artikel 28 punkt 9 a) till ”den dag då depositarien delger notifikationen om återkallelse eller ersättning av förbehållet”, och
- 4) hänvisningen i artikel 28 punkt 9 b) till ”den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa återkallelse eller ersättning av förbehållet avseende det specifika skatteavtal som omfattas”,

- 5) hänvisningarna i artikel 29 punkt 6 a) till ”den dag då depositarien delger tilläggsnotifikationen”, och
- 6) hänvisningen i artikel 29 punkt 6 b) till ”den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa tilläggsnotifikationen avseende det specifika skatteavtal som omfattas”,

- 7) hänvisningarna i artikel 36 punkterna 1 och 2 till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa bestämmelserna i denna konvention avseende det specifika skatteavtal som omfattas”, och

- 8) hänvisningen i artikel 36 punkt 3 till ”dagen då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal”,
- 9) hänvisningarna i artikel 36 punkt 4 till ”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av förbehållet”, ”dagen då depositarien delger notifikationen om ersättning av förbehållet” och

”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av invändningen mot förbehållet”, och

- 10) hänvisningen i artikel 36 punkt 5 till ”dagen då depositarien delger tilläggsnotifikationen”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa bestämmelserna i del VI avseende det specifika skatteavtal som omfattas”.

- b) En part som gör ett förbehåll enligt a) ovan ska samtidigt notifiera depositarien och de andra avtalsslutande jurisdiktionerna när den har slutfört sina interna procedurer.
- c) Om en eller flera avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas gör ett förbehåll enligt denna punkt, ska datumet för tillämpning av konventionens bestämmelser, av frånträde eller ersättning av ett förbehåll, av en tilläggsnotifikation avseende det skatteavtal som omfattas eller av del VI, regleras av denna punkt i fråga om alla avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas.

Artikel 36 – Tillämpning av del VI

1. Utan hinder av artikel 28 punkt 9, artikel 29 punkt 6 och artikel 35 punkterna 1–6 ska bestämmelserna i del VI tillämpas i fråga om två avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas:

- a) avseende begäran som läggs fram för behörig myndighet i en avtalsslutande jurisdiktion (såsom anges i artikel 19 punkt 1 a)), från och med den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas; och
- b) avseende begäran som läggs fram för behörig myndighet i en avtalsslutande jurisdiktion före den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas, på den dag då båda de avtalsslutande jurisdiktionerna har notifierat depositarien om ingåendet av en ömsesidig överenskommelse enligt artikel 19 punkt 10, tillsammans med information om när begäran ska anses ha lagts fram för behörig myndighet i en avtalsslutande jurisdiktion (såsom anges i artikel 19 punkt 1 a)) i enlighet med villkoren i denna ömsesidiga överenskommelse.

2. En part får förbehålla sig rätten att del VI ska tillämpas på en begäran som har lagts fram för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion före den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas endast i den mån som de behöriga myndigheterna i båda de avtalsslutande jurisdiktionerna är överens om att del VI ska tillämpas i ett visst ärende.

3. I fråga om ett skatteavtal som tillkommit som ett skatteavtal som omfattas till följd av en utökning enligt artikel 29 punkt 5 av den förteckning över avtal som har notifierats enligt artikel 2 punkt 1 a) 2), ska hänvisningarna i punkterna 1 och 2 i denna artikel till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas” ersättas med hänvisningar till ”dagen då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal”.

4. Återkallelse eller ersättning enligt artikel 28 punkt 9 av ett förbehåll som har gjorts enligt artikel 26 punkt 4 eller återkallelse av en invändning mot ett förbehåll som har gjorts enligt artikel 28 punkt 2, vilket resulterar i tillämpning av del VI mellan två avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas, tillämpas enligt punkt 1 a) och b) i denna artikel, med undantag för att hänvisningarna till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i förhållande till var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas” ska ersättas med antingen en hänvisning till ”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av förbehållet”, ”dagen då depositarien delger notifikationen om ersättning av förbehållet” eller ”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av invändningen mot förbehållet”.

5. En tilläggsnotifikation som lämnats enligt artikel 29 punkt 1 p) tillämpas enligt punkt 1 a) och b), med undantag för att hänvisningarna i punkterna 1 och 2 i denna artikel till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas” ska ersättas med hänvisningar till ”dagen då depositarien delger tilläggsnotifikationen”.

Artikel 37 – Frånträde

1. En part får när som helst frånträda denna konvention genom en notifikation till depositarien.

2. Frånträde enligt punkt 1 ska träda i kraft den dag då depositarien tar emot notifikationen. I de fall denna konvention har trätt i kraft i förhållande till alla avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas före den dag då en parts frånträde träder i kraft, ska det skatteavtal som omfattas förbli ändrat genom denna konvention.

Artikel 38 – Förhållandet till protokoll

1. Denna konvention kan kompletteras av ett eller flera protokoll.

2. För att bli en part till ett protokoll, ska en stat eller jurisdiktion också vara part till denna konvention.

3. En part till denna konvention är inte bunden av ett protokoll om denne inte blir part till protokollet i enlighet med dess bestämmelser.

Artikel 39 – Depositarie

1. Generalsekreteraren för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) ska vara depositarie för denna konvention och alla protokoll enligt artikel 38.

2. Depositarien ska notifiera parterna och undertecknarna inom en kalendermånad om:

- a) alla undertecknanden enligt artikel 27,
- b) deposition av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument enligt artikel 27,
- c) förbehåll eller återkallelse eller ersättning av förbehåll enligt artikel 28,
- d) notifikationer eller tilläggsnotifikationer enligt artikel 29,
- e) föreslagna ändringar avseende denna konvention enligt artikel 33,
- f) frånträde från denna konvention enligt artikel 37, och
- g) all annan kommunikation som berör denna konvention.

3. Depositarien ska upprätthålla offentligt tillgängliga förteckningar över:

- a) skatteavtal som omfattas,
- b) förbehåll som parterna har gjort, och
- c) notifikationer som parterna har gjort.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat denna konvention.

Som skedde i Paris den 24 november 2016, på engelska och franska, vilka äger lika vitsord, i ett exemplar, som skall deponeras i arkivet hos Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).